

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΚΩΔΙΚΟΣ 4252

ISSN 1108-4030

Περιεχόμενα

- Τὸ ἱερόν Χρῖσμα, οἱ χριστοὶ Κυρίου καὶ ἡ νήφουσα καρδιά:
Ἐγκύκλιος ἐπὶ τῇ ἐνάραξαι τοῦ νέου πολιτικοῦ ἔτους 137
- Ἱεραποστολικὲς Κοινότητες: Ἑορταὶ καὶ Πανηγύρεις 140
- Προσευχὴ τῆς Καρδιάς: Τὸ καθήκον καὶ ὅσων ζοῦν στὸν κόσμον (Ἀγ. Θεοφάνους) ... 141
- Ἡ κοίμησις τῆς εὐλογημένης κυρα-Παρθενίας Κουτσούμπα 144
- Ἄγια Θεοφάνια 2005 148
- Ἐόρτιο Μήνυμα Ἀγίων Θεοφανίων 150
- Ὁ Γέρον Φιλόθεος Ζερβάκος ὑπερασπίζεται τὸ πνευματικὸ τοῦ τέκνου
νῦν Μητροπολίτη κ. Κυπριανὸ (Ἐπιστολὴ Β') 151
- Δικτυακὸς Τόπος Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων: Στατιστικὴ Ἀναφορὰ ... 155
- Ἡμερολογιακὸ Ζήτημα ἢ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ; 157
- Ἐκδοσις Ἡμερολογίου γιὰ τὴν Ἱεραποστολὴν στὸ Κονγκὸ 158
- «Εἶπε Γέρον»: Ὁ δαίμων τῆς ἀνυπακοῆς ἐπιφέρει μεγάλα δεινὰ 160
- Νέα Ἐκδοσις
Ἱερὰ Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Ἐνδόξων Μαρτύρων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης

Φωτογραφίες ἐξωφύλλου καὶ ὀπισθοφύλλου:
Ἄγια Θεοφάνια 2005 στὸν Ὁρωπὸ Ἀττικῆς.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογία καὶ φροντίδι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

• Ἰδιοκτήτης: Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης – Διευθυντής:
Ἀρχιμανδρίτης Κυπριανὸς Ἀγιοκυπριανίτης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Τηλέφωνο Ἱ. Μονῆς:
210 2411380. • Telefax: 210 2411080. • E-mail: Kyprianos@hol.gr • Ἰστοσελῖδα στὸ Διαδίκτυο:
www.synodinresistance.gr • Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Γ. Κουκουδάκης, Βουλγαροκτόνου 40, τηλ.:

■ Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου πολιτικοῦ ἔτους 2005

Τὸ ἱερὸν Χρῖσμα, οἱ χριστοὶ Κυρίου καὶ ἡ νήφουσα καρδιά

«Μῦρον ἐκκενοθὲν ὄνομά σου»

(Ἑσάμια Ἀσμάτων α' 3)

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά:

Εὐχομαι ἐκ βαθέων, ἡ νέα περίοδος τοῦ σωτηρίου ἔτους 2005 νὰ εἶναι εἰρηνικὴ καὶ καρποφόρος ἐν Χριστῷ, μὲ συνεχῶς αὐξανομένην τὴν ἐνεργοποίησιν τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματός μας, διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

α. «Χριστοὶ Κυρίου»

Ἱερὰ Παράδοσις τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας μας εἶναι ὁ βαπτιζόμενος νὰ χρίεται ἀπὸ τὸν Ἱερέα διὰ τοῦ Ἁγίου Μύρου, ἐνῶ λέγεται ταυτοχρόνως: «Σφραγὶς Δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου».

Τὸ Ἅγιον Μῦρον, λέγουν οἱ θεοφόροι Πατέρες μας, εἶναι «σφραγὶς καὶ δεδαίωσις τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»¹.

Δηλαδή, διὰ τῆς χρίσεως καὶ σφραγίδος τοῦ Ἁγίου Μύρου γινόμεθα «κοινωνοὶ θείας φύσεως» καὶ «μέτοχοι Πνεύματος Ἁγίου»². ἐνοικεῖ εἰς τὴν καρδίαν μας ὁ θεῖος Παράκλητος· ἡ «κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»³ εἶναι μαζί μας· λαμβάνομεν μυστικῶς εἰς τὴν ψυχὴν μας τὴν χάριν καὶ ἐνέργειαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· μᾶς δίδεται τώρα ὁ «ἀόρα-

δὸν τοῦ Πνεύματος»⁴, διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν εἰς τὰ Ἐσχατά τὸ τέλειον καὶ τὸ πλήρωμα.

Δὲν θὰ πρέπει νὰ λησμονῆται, ὅτι τὸ Μῦρον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος «ἐχρίσε» τὸν Κύριόν μας καὶ Σωτῆρα μας κατὰ τὴν Ἐνανθρώπησιν:

«Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἶνεκεν ἐχρίσε με»⁵.

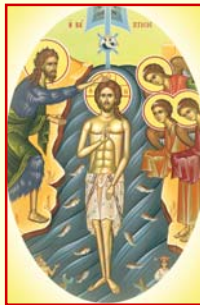
Ἄλλ' ἐπίσης, ὅτι καὶ εἰς τὸ θεῖον Βάπτισμα

«μὲ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὴν ἐπιφοίτησιν καὶ ἐνέργειαν χριόμενοι καὶ σφραγιζόμενοι καὶ ἡμεῖς, καθ' ὁμοίτητα καὶ μετουσίαν τῆς Χρίσεως τοῦ Χριστοῦ, ἀξιώνόμεθα νὰ εἴμεθα καὶ νὰ ὀνομαζώμεθα Χριστιανοί»⁶.

Ἀκριδῶς λοιπὸν ἐπειδὴ διὰ τοῦ «Χρίσματος» καὶ τῆς «Σφραγίδος», δηλαδή διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος⁷, «μέτοχοι γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ»⁸, ἤτοι «ἐν ἐγεγόμεθα ἡμεῖς καὶ Αὐτός»⁹, ὅλοι οἱ εὐσεβεῖς εἶναι καὶ λέγονται «χριστοὶ Κυρίου»¹ καὶ καλοῦνται «Χριστιανοί», ὡς «χρισθέντες μὲ τὸ τοῦ Χριστοῦ Πνεῦμα Ἅγιον»¹⁰.

β. «Ἀναζωπυρεῖν τὸ Χάρισμα»

Οἱ θεοφόροι Πατέρες μᾶς διδάσκουν, μὲ ἰδιαιτέραν μάλιστα ἐπιμονήν, ὅτι ✠

«οὐ δεόμεθα τινος, εἰ μὴ νηφούσης καρδίας»¹¹.

Δηλαδή, δὲν χρειαζόμεθα τίποτε ἄλλο, προκειμένου νὰ εἶμεθα ὄντως καὶ οὐσία καὶ ἐνεργεῖα Χριστιανοὶ καὶ χριστοὶ Κυρίου, παρὰ μόνον μίαν καρδίαν, ἡ ὁποία νὰ εὐρίσκεται εἰς κατάστασιν «νήψεως»: διαρκοὺς ἐγρηγόρσεως, προσοχῆς καὶ προσευχῆς.

Χρέος μας σωτηριῶδες εἶναι

«νὰ φυλάξωμεν ἔνοικον εἰς τὴν ψυχὴν μας τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τὴν Σφραγίδα τοῦ Ἁγίου Μύρου, τὴν ὁποίαν ἐλάβομεν ὅταν ἐβαπτίσθημεν καὶ ἐγενόμεθα χριστοὶ Κυρίου»¹².

Τοῦτο σημαίνει, ὅτι τελικῶς ἡ ὅλη προσπάθεια τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς ἀποβλέπει εἰς τὴν συνεχῆ ἀναζωπύρωσιν καὶ ἀναθέρμανσιν τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἱεροῦ Βαπτίσματος μας.

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς ἐνθαρρύνει εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ «ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ»¹³.

Ἡ Θεία Χάρις πρέπει νὰ εἶναι στὴν καρδιά μας πάντοτε ζωντανή, ἀκμάζουσα καὶ νὰ μὴ σβῆνῃ,

«διότι καθὼς ἡ φωτὶα χρειάζεται ξύλα διὰ νὰ καίη, ἔτσι καὶ ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χρειάζεται προθυμίαν, καὶ προσοχὴν, καὶ ἔξυπνον [γρηγοροῦσαν] καρδίαν, διὰ νὰ ἀναβράζη πάντοτε»¹⁴.

γ. «Τῷ πνεύματι ζέοντες»

Ἐλεγον οἱ Ἅγιοι Γέροντες τῆς Ἐρήμου:

«τὸ ἔργον ἡμῶν καίειν ἐστὶ ξύλα»¹⁵.

Προκειμένου οἱ εὐσεβεῖς νὰ διατηρήσουν τὸ θεῖον πῦρ, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνάψει εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν μὲ τὸ Ἅγιον Βάπτισμα, ὀφείλουν νὰ ρίπτουν εἰς αὐτὸ ἀδιαλείπτως τὰ ξύλα τῶν πρακτικῶν ἀρετῶν καὶ νὰ ἐνώνωνται συνεχῶς μὲ τὴν ὑπερφυσικὴν φωτιὰν τῶν Ἀχράντων τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων.

Τιουτοτρόπως, θὰ ἐλκύουν τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ «πυρακτούμενοι ἀπὸ Αὐτὸ θὰ ζέωσι καὶ ἀναβράξωσιν»¹⁶, ἐφαρμοζόντες τὴν ἀποστολικὴν ἐντολήν: «τῷ πνεύματι ζέοντες»¹⁷.

«Μὴ κρύπτετε», μᾶς προτρέπουν οἱ Ἅγιοι, «καὶ καταχώννετε τὸν σπινθῆρα τῆς θείας Χάριτος μέσα εἰς τὰ χρώματα καὶ στάκταις τῶν παθῶν καὶ τῶν γηϊνῶν φροντίδων ἀλλὰ προσθέτετε προσανάμματα καὶ ξύλα εἰς αὐτὸν καὶ φυσῶντες μὲ προθυμίαν καὶ ἀγάπην, ἀνάπτετε αὐτὸν εἰς φλόγα μεγάλην»¹⁸.

Ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον συμβάλλει ὅλως ἰδιαίτερος εἰς τὴν ἀναζωπύρωσιν καὶ ἀναζωογονῆσιν τῶν Χαρισμάτων τοῦ Ἱεροῦ Βαπτίσματος εἶναι ἡ προσευχὴ καὶ μάλιστα ἡ *Εὐχή* τοῦ Ἰησοῦ.

«Μῦρον ἐκκενωθὲν Ὀνομά Σου»¹⁹ ..., κράζει μὲ θεῖον πόθον καὶ ἔρωτα ἡ Νύμφη Ἐκκλησία πρὸς τὸν Οὐράνιον Νυμφίον Χριστόν.

Τὸ Ὀνομά Σου, Ἠγαπημένε μας, εὐωδιάζει ὅπως τὸ μῦρον, τὸ ὁποῖον ἐξεχύθη ἀπὸ ἓνα μυροδοχεῖον καὶ προκαλεῖ ἄφατον χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν...

Ἡ συχὴ μελέτη τοῦ Ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μας, διὰ μέσου τῆς *Νοερᾶς* καὶ *Καρδιακῆς Ἀγίας Προσευχῆς*, εἶναι ἡ πηγὴ πολλῶν καὶ ποικίλων Χαρισμάτων καὶ μάλιστα τῆς ὑπερφυσικῆς ἐκείνης «θέρμης», ἡ ὁποία καταφλέγει ἀπαθῶς καὶ μεταστοιχείωνε τὴν ὑπαρξίν μας.

«Ὅποταν ἀπὸ τῶν ἐξωθεν σχολάσασα ἡ ψυχὴ», λέγει ὁ Ὄσιος Ἡλίας ὁ Πρεσβύτερος, «συναφθῆ τῇ *Εὐχῇ*, τότε οἶά τις φλοῦξ περικυκλώσασα αὐτὴν ἐκείνη, αἰδηρον καθάπερ τὸ πῦρ, πεπυρακτωμένην ὄλην καθίστησιν» «μακάριος ὁ ἐν τῷ βίῳ τούτῳ οὕτως θεωρηθῆναι καταξιωθεῖς, καὶ τὸν αὐτοῦ φύσει πῆλινον ἀνδριάντα, χάριτι πύρινον κατιδῶν»²⁰.

«Ὅταν ἡ ψυχὴ ἠσυχάσῃ ἀπὸ τὰ ἐξωτερικὰ πράγματα καὶ ἐνωθῆ μὲ τὴν

Εὐχὴν, τότε ἡ Εὐχὴ περικυκλώνει τὴν ψυχὴν ὡσὰν μία φλόγα, ὅπως ἡ φωτιὰ τὸν σίδηρον, καὶ καθιστᾷ αὐτὴν ὄλην πυρρακτωμένην» «εἶναι μακάριος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἠξιώθη εἰς τὴν ζωὴν αὐτὴν νὰ φθάσῃ εἰς τοιαῦτα μέτρα καὶ εἶδε τὰ κατὰ φύσιν πῆλινον σῶμα του νὰ εἶναι κατὰ χάριν πύρινον»].

Ἡ Κεκρυμμένη Ζωὴ τῆς Εὐχῆς ἀπατεῖ, κατὰ τοὺς θεοφόρους Πατέρας, «νὰ μὴν ἀφίνωμεν τὸν νοῦν μας νὰ περιπατῇ εἰς τὰ μάταια πράγματα τοῦ κόσμου, ἀλλὰ νὰ τὸν γυρίζωμεν μέσα εἰς τὴν καρδίαν μας, καὶ ἐκεῖ νὰ προσευχώμεθα μὲ τὸν ἐνδιάθετον λόγον τῆς καρδίας μας, καὶ νὰ λέγωμεν: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ

Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με», βαστῶντες τὴν ἀναπνοὴν ἕως ὅπου νὰ εἰπῶμεν μίαν φορὰν τὴν σύντομον αὐτὴν προσευχὴν, καὶ πάλιν νὰ παίρνωμεν ἀναπνοὴν»²¹.

Μὲ τὸν τρόπον αὐτόν, νήφοντες καὶ γρηγοροῦντες καὶ ἀνανεώνοντες συνεχῶς τὴν βαπτισματικὴν μας Σφραγίδα καὶ τὸ «Βασιλικὸν Χρῶμα τῆς Θεώσεως»²² καὶ εὐωδιάζοντες τὸ Μῦρον τοῦ Ὀνόματος Αὐτοῦ, θὰ εἴμεθα ὄντως χριστοὶ Κυρίου καὶ Χριστιανοὶ θεοφιλεῖς, ναοὶ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμή!

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φιλῆς Κυπριανός,
Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

1) Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἐορτοδρόμιον, σελ. 177, Βενετία 1836. / 2) Πρὸς Β' Πέτρο. α' 4' Ἐβρ. στ' 4. / 3) Β' Κορινθ. ιγ' 13. / 4) Β' Κορινθ. α' 21. / 5) Ἡσ. ξα' 1, Λουκ. δ' 18, Πράξ. δ' 27 καὶ ι' 38, Ἐβρ. α' 9. / 6) Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Εἰς τὸ Α' Ἰωάν. β' 27. / 7) Βλ. Μ. Ἀθανασίου, PG τ. 26, στλ. 584C-585AB/Πρὸς Σεραπίωνα Ἐπιστολὴ Α', § 23: «Χρῶμα λέγεται τὸ Πνεῦμα, καὶ ἔστι Σφραγίς», «τὸ Πνεῦμα Χρῶμα καὶ Σφραγίς ἐστίν, ἐν ᾧ χρεῖται καὶ σφραγίζει πάντα ὁ Λόγος». / 8) Ἐβρ. γ' 14. / 9) Ἱ. Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας, PG τ. 125, στλ. 225C/Εἰς τὸ Ἐβρ. γ' 14. / 10) Ἱ. Μητροφάνους Σμύνης, παρὰ Ὁσ. Νικοδ. Ἀγιορ., Εἰς τὸ Α' Ἰωάν. β' 27. / 11) Ἀβδᾶ Ποιμένος, Τὸ Γεροντικόν, σελ. 97α, § ρλε', «Ἀστήρ», Ἀθήναι 1961. / 12) Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἐορτοδρόμιον, σελ. 177-178. / 13) Πρὸς Β' Τιμοθ. α' 6. / 14) Ἱ. Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας, PG τ. 125, στλ. 92D/Εἰς τὸ Β' Τιμοθ. α' 6, «εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς κοινοτέραν διάλεκτον» ὑπὸ τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου. / 15) Τὸ Μέγα Γεροντικόν, τ. Γ', σελ. 178, Πανόραμα Θεσσαλονίκης 1997/Κεφάλαιον Ι', Περὶ διακρίσεως, § 203. / 16) Πρὸς Ἱ. Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας, PG τ. 124, στλ. 508B/Εἰς τὸ Ρωμ. ιβ' 11: «ὁ γὰρ τὰ προειρημένα κατορθώσας, ἐκεῖνος ἐπισπάται καὶ τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν, καὶ πυρούμενος ὑπὸ τούτου ζεῖ». / 17) Ρωμ. ιβ' 11. / 18) Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Εἰς τὸ Α' Θεσσαλ. ε' 19. / 19) Ἄσμα Ἀσμάτων α' 3. / 20) Ὁσίου Ἠλίας Πρεσβυτέρου, Φιλοκαλία τ. Β', σελ. 298, «Ἀστήρ», Ἀθήναι 1958/Ἀνθολόγιον Γνωμικόν, §§ ρε', ρστ'. / 21) Πρὸς Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Εἰς τὸ Α' Πέτρο. ε' 8: «νήψατε, γρηγορήσατε». / 22) Ἱ. Νικολάου Καβάσιλα, PG τ. 150, στλ. 521B/Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς, Λόγος Β'.

Πανηγυρὶς Ἁγίου Ἐλευθερίου

ΤΗΝ 15.12.2004 ἐκ.ἡμ., ἐώρτασε ὁ Ἱερὸς Μετοχιακὸς Ναὸς μας τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου στὸν Κουβαρᾶ Ἀττικῆς. Ἐλειτούργησε ὁ Αἰδεσμ. π. Κωνσταντῖνος Τερζάκης.

Ἀπὸ τὴν Ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας μας

Ἱεραποστολικὲς Κοινότητες: Ἑορταὶ καὶ Πανηγύρεις

Νότιος Ἀφρική

ΤΗΝ 26.10.2004 ἐκ.ἡμ., ἐώρτασε ὁ νεόδημος Ἱερός Ναὸς τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου στὴν Ἱερά Μονὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, στὴν περιοχή τῆς Πραυτωρίας τῆς Ν. Ἀφρικής.

Στὴν Θεία Λειτουργία συμμετείχαν περὶ τοὺς 150 εὐλαβεῖς προσκνηταί.

Στὴν φωτογραφία, ὁ Πανοσιολογιώτατος Γέροντας τῆς Μονῆς Ἀρχιμ. π. Ναζάριος, σερβικῆς καταγωγῆς, τελεῖ μὲ τὴν συμμετοχὴ παιδιῶν προσκνητῶν τὴν Ἀκολουθία τῆς Ὑψώσεως τοῦ εὐλογημένου ἄρτου, τὴν λεγομένη «Σλάβα», κατὰ τὴν τάξι τῆς σερβικῆς Ἐκκλησίας.

Σουηδία

ΤΗΝ 6.12.2004 ἐκ.ἡμ., ἐώρτασε ὁ Ἱερός Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τοῦ Θαυματουργοῦ, στὴν Ἱερά Μονὴ τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας στὴν περιοχή Βιλμπέργκα τῆς Σουηδίας, ὅπου ἐνασκεῖται θεοφιλῶς ἡ σεβαστὴ Γερόντισσα Φιλοθέη.

Τὴν Θεία Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Αἰδεσιμώτατος Ἱερέας μας π. Ἀνδρέας Ὁκεροτρομ ἀπὸ τὴν Οὐγγαλία.

Σαρδινία

Ἀπὸ τὴν ἐορτία Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὸ Κάλιαρι τῆς Σαρδινίας τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριο, καὶ ἀπὸ τὴν Θεία Λειτουργία τῶν Χριστουγέννων στὸν ἴδιο Ναό. Διακρίνεται ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβ. Ἐπίσκοπος Νόρα κ. Μιχαὴλ μὲ τὸν Ἱερομόναχο π. Μαριανὸ καὶ εὐλαβεῖς πιστοὺς.

Προσευχὴ τῆς Καρδιάς: Τὸ καθῆκον καὶ ὅσων ζοῦν στὸν κόσμον

«Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε» (Α΄ Θεσσαλ. ε΄ 17)

Ἐκ τῆς Ἐπιστολῆς τοῦ Ἁγίου Θεοφάνους*

Γράφετε: «Μὲ ἐπισκέφθηκε μία εὐλαβὴς γυναίκα καὶ συζητήσαμε πνευματικὰ θέματα. Κάποια στιγμή μιλήσαμε γιὰ τὸ θέμα τῆς προσευχῆς καὶ ἐξεπλάγην πὺ ἀκουσα τὴν ἐπισκέπτριά μου νὰ ἐπιμένῃ, ὅτι ὅσοι ζοῦν στὸν κόσμον ὄχι μόνο δὲν ἔχουν δύναμι γιὰ προσευχὴ τῆς καρδιάς, ἀλλὰ ὅτι αὐτὴ δὲν εἶναι οὔτε κατάλληλη γι' αὐτούς. Εἶπα ὅ,τι μπόρεσα, ἀλλὰ θὰ ἤθελα νὰ ζητήσω ἕναν λόγο ἀπὸ σᾶς σχετικὰ μὲ αὐτό».

Ἡ ἐπισκέπτριά σας ἦταν λανθασμένη στὴν σκέψι της. Ὅποιος δὲν ἔχει προσευχὴ τῆς καρδιάς δὲν ἔχει προσευχή, διότι μόνον ἡ προσευχὴ τῆς καρδιάς εἶναι ἀληθινὴ προσευχή, ἀποδεκτὴ καὶ εὐάρεστη στὸν Θεό. Αὐτὴ πρέπει νὰ ἀποτελῇ τὴν οὐσία καὶ τῆς κατ' ἴδιαν προσευχῆς καὶ τῆς προσευχῆς στὸν Ναό· μόλις αὐτὴ καθῆ, τότε ἔχουμε μόνον ἕνα ὁμοίωμα προσευχῆς, ἀλλὰ ὄχι τὴν οὐσία της.

Διότι, τί εἶναι προσευχή; Προσευχὴ εἶναι ἡ ἀνύψωσις τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδιάς στὸν Θεὸ - πρὸς ἔπαινον καὶ εὐχαριστίαν καὶ ἰκεσίαν Του γιὰ ἀγαθὰ ἀναγκαῖα γιὰ τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα. Ἡ οὐσία λοιπὸν τῆς προσευχῆς εἶναι ἡ νοερὰ ἄνοδος στὸν Θεὸ ἀπὸ τὴν καρδιά. Ὁ νοῦς στέκεται στὴν καρδιά συνειδητὰ ἐνώπιον τοῦ προσώπου τοῦ Θεοῦ καί, γεμάτος μὲ τὴν δέουσα καὶ ἀναγκαῖα εὐλάβεια, ἀρχίζει νὰ ἐκκύνῃ τὴν καρδιά του ἐνώπιόν Του. Αὐτὴ εἶναι ἡ προσευχὴ τῆς καρδιάς! Καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ ἰσχύῃ γιὰ ὅλες τὶς προσευχές. Ἡ ἀνάγνωσις προσευχῶν, στὸ σπίτι ἢ στὸν Ναό, μᾶς δίδει μόνον τὰ λόγια, τὴν μορφή· τὴν ψυχὴ ἢ τὴν καρδιά τῆς προσευχῆς τὴν φέρει ὁ καθένας μέσα του, στὸν νοῦ του καὶ στὴν καρδιά του. Ὅλη ἡ τάξις τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας προσευχῶν, ὅλες οἱ προσευχὲς πὺ συνετέθησαν γιὰ χρῆσι στὸ σπίτι, ἐπιτελοῦνται μὲ μία νοερὰ στροφή στὸν Θεό. Ὅποιος ἐπιτελεῖ αὐτὲς τὶς προσευχὲς ἔσω καὶ μὲ ἐλάχιστη προσοχή, δὲν μπορεῖ νὰ ἀποφύγῃ αὐτὴ τὴν νοερὰ κοινωνία μὲ τὸν Θεό, ἐκτὸς κι ἂν εἶναι ἐντελῶς ἀσυνείδητος σὲ αὐτὸ πὺ κάνει.

Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ κἀνῃ χωρὶς νοερὰ προσευχή. Δὲν μπορούμε παρὰ νὰ ἀνυψωθῶμε στὸν Θεὸ διὰ τῆς προσευχῆς, διότι ἡ πνευματικὴ μας φύσι τὸ ἀπαιτεῖ αὐτό. Καὶ δὲν μπορούμε νὰ τὸ κάνουμε αὐτὸ μὲ ἄλλον τρόπο, παρὰ διὰ τῆς ἐνεργείας τῆς διανοίας, διότι ὁ Θεὸς εἶναι Πνεῦμα. Βέβαια, ὑπάρχει νοερὰ προσευχὴ πὺ προφέρεται, ἢ πὺ ἐπιτελεῖται ἐξωτερικὰ στὸν Ναὸ ἢ στὸ σπίτι· ὅμως, ὑπάρχει ἐπίσης καὶ νοερὰ προσευχή, ἡ ὁποία δὲν ἔχει ἐξωτερικὴ μορφή ἢ ἔκφρασι· ἡ οὐσία καὶ τῆς μίας καὶ τῆς ἄλλης εἶναι ἡ ἴδια. Καὶ οἱ δύο τύποι εἶναι ἀναγκαῖοι ἐπίσης καὶ γιὰ ὅσους ζοῦν στὸν κόσμον.

Ὁ Σωτὴρας μας ἔδωσε τὴν ἐντολή: «Ἐἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου καὶ πρόσευξαι τῷ Πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ». Τὸ ταμεῖον, σύμφωνα μὲ τὴν ἑρμηνεία τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Ροστώβ, δηλώνει τὴν καρδιά. Συνεπῶς, ἡ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου μᾶς ὑποχρεώνει νὰ προσευχώμεθα στὸν Θεὸ μυστικὰ, μὲ τὸν νοῦ στὴν καρδιά. Αὐτὴ ἡ ἐντολὴ ἀπευθύνεται σὲ ὅλους τοὺς Χριστιανούς. Τί ἐντέλλεται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὅταν λέγῃ ὅτι πρέπει νὰ προσευχώμεθα πάντοτε διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως ἐν Πνεύματι (Ἐφεσ. στ΄ 18); Μᾶς προτρέπει στὴν προσευχὴ τῆς καρδιάς -τὴν πνευματικὴν προσευχή- καὶ ἀπευθύνει

τὴν προτροπή του σὲ ὅλους τοὺς Χριστιανούς χωρὶς διάκρισι. Πάνω ἀπ' ὅλα, προτρέπει ὅλους τοὺς Χριστιανούς νὰ προσεύχωνται ἀδιαλείπτως (Α΄ Θεσσαλ. ε΄ 17). Τὸ νὰ προσεύχεσαι ὅμως ἀδιαλείπτως εἶναι δυνατόν μόνον διὰ τῆς προσευχῆς τῆς καρδιάς. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ προσευχή τῆς καρδιάς εἶναι ἀναγκαία γιὰ ὅλους τοὺς Χριστιανούς, καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι ἀναγκαία κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ εἰπῆ ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνῃ, διότι ὁ Θεὸς δὲν ζητεῖ αὐτὸ πού εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνῃ. Βέβαια εἶναι δύσκολη, ἀλλὰ τὸ νὰ εἰπῆς, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνῃ εἶναι λάθος. Πάνω ἀπ' ὅλα, κάθε καλὸ εἶναι δύσκολο, καὶ πολὺ περισσότερο αὐτὸ μπορεῖ νὰ εἰπωθῆ γιὰ τὴν προσευχή, ἡ ὁποία εἶναι ἡ πηγή γιὰ μᾶς κάθε καλοῦ καὶ ἡ σταθερὴ του ὑποστήριξις.

Ὁ Ἅγιος Ἐπίσκοπος Θεοφάνης ὁ Ἐγκλησιος

Εἶναι δυνατόν κάποιος νὰ ἐρωτήσῃ: Καὶ πῶς γίνεται αὕτη;

Πολὺ ἀπλά: Ἀπόκτησε τὸν φόβο τοῦ Θεοῦ. Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ, ὡς συναίσθημα, θὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχή καὶ τὴν συναίσθησι στὴν καρδιά, καὶ ὡς φόβος, θὰ ἀναγκάσῃ τὴν προσοχή καὶ τὴν συναίσθησι νὰ σταθοῦν στὴν καρδιά μὲ εὐλάβεια ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἴδου λοιπὸν ἔχεις νοερὰ παράστασι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἴδου, ἔχεις νοερὰ προσευχή! Ὅσο ὑπάρχει φόβος Θεοῦ στὴν καρδιά, αὕτη ἡ νοερὰ παράστασις ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ δὲν θὰ ἀφήσῃ τὴν καρδιά. Ἴδου, ἔχεις τὸν κατάλληλο τρόπο γιὰ τὴν ἀπόκτησι τῆς προσευχῆς τῆς καρδιάς.

Ὅμως, θὰ ἐρωτήσῃ κάποιος, τί γίνεται ὅταν ἔχουμε δραστηριότητες πού ἀποσποῦν τὴν προσοχή;

Δὲν θὰ τὴν ἀποσποῦν: ἀπόκτησε μόνον τὸν φόβο τοῦ Θεοῦ. Δὲν εἶναι τὰ πράγματα ἢ οἱ δραστηριότητες πού παρενοχλοῦν τὴν παράστασι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἢ τὴν ἐνθύμισι τοῦ Θεοῦ, παρὰ μόνον οἱ μάταιοι καὶ ἀνόητοι περισπασμοί. Παράτσε ὅ,τι εἶναι ἄδαιο, κακὸ, καὶ κράτσε μόνον ὅ,τι εἶναι ἀναγκαῖο -ὄχι σύμφωνα μὲ τὸν κόσμον, ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὸ Εὐαγγέλιο- καὶ θὰ ἰδῆς ὅτι ἡ ἐκπλήρωσις τέτοιων ὑποχρεώσεων ὄχι μόνον δὲν ἀποσπᾷ ἀπὸ τὸν Θεό, ἀλλὰ ἀντίθετα ἐλκύει τὸν νοῦ καὶ τὴν καρδιά πρὸς τὸν Θεό...

Μόλις ἐγερθεῖς τὸ πρωῒ, στάσου πρὸ σταθερὰ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ στὴν καρδιά σου, στὴν πρωϊνὴ σου προσευχή, καὶ κατόπιν ἐπιτέλεσε τὴν ἐργασία σου -ἡ ὁποία σοῦ ἀνατέθηκε ἀπὸ τὸν Θεό- χωρὶς νὰ ἀπομακρύνῃς ἀπὸ Αὐτὸν τὰ αἰσθήματά σου ἢ τὴν συναίσθησί σου. Καὶ ἔτσι θὰ τελειώσῃς τὴν δουλειά σου μὲ τὴς δυνάμεις τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματός σου, ἐνῶ θὰ παραμένῃς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μὲ τὸν νοῦ καὶ τὴν καρδιά σου.

Εἶναι λάθος νὰ σκεφθῆς, ὅπως κάνουν μερικοί, ὅτι ἡ προσευχή τῆς καρδιάς ἀπαιτεῖ νὰ καθίσῃς κάπου κρυμμένος καὶ ἐκεῖ νὰ διανοῶσαι τὸν Θεό. Δὲν χρειάζεται νὰ κρυφθῆ κανεὶς πουθενά, παρὰ μόνον στὴν καρδιά του, καὶ παραμένοντας ἐκεῖ νὰ καθορᾷ τὸν Κύριον ἐνώπιόν του, σὰν νὰ εὐρίσκεται στὰ δεξιὰ του, ὅπως ἔκανε ὁ Βασιλέας Δαβὶδ.

Λέγουν, ὅτι ἡ ἀπομόνωσις εἶναι βοηθητικὴ στὴν καλλιέργεια τῆς προσευχῆς τῆς καρδιάς· ἐπομένως, πῶς μποροῦν οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ζοῦν στὸν κόσμον νὰ ἀπομονωθοῦν; - εἶναι συνεχῶς ἀπασχολημένοι κάνοντας κάτι, συνεχῶς τρέχουν πίσω ἀπὸ τὰ προβλήματα. Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ἡ ἀπομόνωσις εἶναι ἀναγκαία κατὰ καιροὺς γιὰ προσευχή τῆς καρδιάς. Ὅμως, ὑπάρχουν δύο εἶδη ἀπομονώσεως: μία εἶναι ἡ πλήρης καὶ συνεχῆς, ὅταν κάποιος ἀποσύρεται στὴν ἔρημο καὶ ζῆ μόνος· ἡ ἄλλη εἶναι ἀτομικὴ, εὐκαιριακὴ. Ἡ πρώτη βέβαια δὲν ταιριάζει στοὺς λαϊκοὺς, ὅμως ἡ δεύτερη εἶναι ὄχι μόνον δυνατὴ σὲ αὐ

τούς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἔχουν. Ὅλοι ἔχουν λίγο χρόνο κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἡμέρας ποὺ μένουν μόνοι, ἔστω κι ἂν δὲν ἔχουν συνειδητὰ προγραμματίσει νὰ ὀρίσουν κάποιο χρόνο γιὰ ἀπομόνωσι. Καὶ μποροῦν νὰ χρησιμοποιοῦσιν αὐτὸν τὸν χρόνο γιὰ νὰ καλλιεργήσουν, δυναμώσουν καὶ ἐνεργοποιήσουν στὸν ἑαυτὸ τους τὴν προσευχὴ τῆς καρδιάς. Συνεπῶς, κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ δικαιολογηθῆ γιὰ ἔλλειψι καταλλήλων συνθηκῶν γιὰ τὴν ἐξάσκησι τῆς προσευχῆς τῆς καρδιάς. Ἄς βρῆς ἕναν τέτοιο χρόνο καὶ ἄς ἀποτραβηκθῆς ἐντὸς τοῦ ἑαυτοῦ σου. Ἀπόδωξε ὅλες τὶς φροντίδες σου, στάσου νοερῶς στὴν καρδιά σου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἔκκυσε τὴν ψυχὴ σου ἐνώπιόν Του.

Καὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴ ἀπομόνωσι, ὑπάρχει ἐπίσης καὶ ἡ ἐσωτερικὴ ἀπομόνωσις... Ὅλοι γνωρίζουν ἐκ πείρας, ὅτι ὅταν κάποιος πονᾷ στὴν καρδιά του γιὰ κάτι, δὲν ἔχει καθόλου σημασίαν ἂν βρίσκεται καὶ στὴν πιὸ εὐθυμῃ παρέα, δὲν ἀκούει τίποτε, δὲν βλέπει τίποτε· ἀντίθετα, κάθεται μόνος μὲ τὸν ἑαυτὸ του στὴν καρδιά του.

Ἄν αὐτὸ ἰσχύη γιὰ τὰ ἐπίγεια πράγματα, τότε γιὰτὶ νὰ μὴ εἶναι δυνατὸ ἐπίσης καὶ γιὰ τὴν πνευματικὴ ζωὴ; Ὅταν κάποιος ἔχει πληγὴ ἀπὸ πόνον στὴν καρδιά σχετικὰ μὲ αὐτὴ τὴν ἐγκόσμια ζωὴ, τί μπορεῖ νὰ τὸν ἀποσπᾷ ἀπὸ τὸ νὰ διατριβῇ στὸν πόνον αὐτὸ στὴν ἀπομόνωσι τῆς καρδιάς του; Ἀπὸ αὐτὸ συνεπάγεται, ὅτι ἀπαιτεῖται μόνον ἡ ἐγκαθίδρυσις αὐτῆς τῆς ἐσωτερικῆς ἀπομονώσεως, γιὰ νὰ εἶναι κανεὶς μόνος. Καὶ ἀπὸ αὐτὸ δὲν εἶσαι μακριά. Διέγειρε τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ θὰ δοκιμάσῃς τὸν πιὸ συντετριμμένον πόνον τῆς καρδιάς, ὁ ὁποῖος θὰ συγκολληθῇ τὴν προσοχὴ καὶ τὰ αἰσθήματα σὲ αὐτὸ τὸ ἕνα «οὐ ἔστι χρεία», καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ θὰ φθάσουμε καὶ θὰ ἐμφανισθοῦμε ἐνώπιον τοῦ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Ἰδοῦ, λοιπόν, αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπομόνωσις!

Ἐπὶ ἄκρη μίαν περιπλοκότητα: στὴν ἐπιτέλεσι τῆς προσευχῆς τῆς καρδιάς πρέπει κάποιος νὰ ἔχῃ ἕναν ὁδηγόν. Ποῦ νὰ βρῆ τέτοιον ἕνα λαϊκὸς ἐκεῖ στὸ κόσμον, μεταξὺ τῶν πνευματικῶν πατέρων καὶ ἴσως μεταξὺ τῶν λαϊκῶν;

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὅλο καὶ λιγότεροι ἄνθρωποι ὑπάρχουν, στοὺς ὁποίους νὰ μπορῆς μὲ ἐμπιστοσύνη νὰ ἀπευθυνθῆς γιὰ συμβουλὴ στὴν πνευματικὴ ζωὴ. Ἀλλὰ ὅμως πάντοτε ὑπάρχουν καὶ θὰ ὑπάρχουν καὶ αὐτοὶ ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ τοὺς βρῆ, θὰ τοὺς βρῆ μὲ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ἡ πνευματικὴ ζωὴ εἶναι μιὰ ζωὴ στὸν Θεόν, καὶ ὁ Θεὸς δείχνει ἰδιαίτερη φροντίδα γιὰ ὄσους τὴν ἀναζητοῦν. Μόνον νὰ ἔχῃς ζῆλον - καὶ θὰ βρῆς ὅ,τι εἶναι ἀναγκαῖον πλησίον σου.

Καὶ ἔτσι βλέπουμε, ὅτι εἴτε τὸ θέλουν εἴτε ὄχι, οἱ λαϊκοὶ δὲν δικαιολογοῦνται νὰ ἀποφεύγουν τὴν προσευχὴ τῆς καρδιάς. Ἄς τὴν ξεκινήσουν καὶ θὰ μάθουν. ◻

* Μετάφρασις ἀπὸ τὴν ἐφημερ. «Orthodox America», Vol. IX, No 7 (87)/February 1989.

Ἰησοῦ, ἐλέησόν με!

...Φρόντισε γρήγορα νὰ ἔλθῃς, μὴν ἀργῆς πολὺ εἰς τοὺς δρόμους διὰ νὰ μὴν κρυώνη ἡ ἀγάπη τοῦ γλυκυτάτου μας Ἰησοῦ, καὶ πάλιν νὰ μὴ ἔχῃς λύπην ὅτι εὗρισκεσαι εἰς τὸν δρόμον, διότι ἔχεις μεγάλον μισθόν. Ἐγὼ δὲν παύω νὰ ἀναφέρω τὸ ὄνομά σου εἰς τὰς ταπεινάς μου εὐχάς, καίτοι ἀνάξιος ὑπάρχω. Ἐλπίζω νὰ ἔχῃς περισσότερον μισθόν, παρὰ ἂν ἦσουν ἐν ἡσυχίᾳ· ἀρκεῖ μόνον τὸ στόμα σου νὰ μὴ παύῃ τὸ γλυκύτατον ὄνομα «Ἰησοῦ, ἐλέησόν με!», καὶ τρώγοντας, περιπατώντας καὶ καθεύδοντας, ἐν ὕπνῳ καὶ ξύπνῳ, «γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ, ἐλέησόν με!», καὶ αὐτὸ τὸ γλυκὺ τοῦτο ὄνομα θὰ σοῦ δίδῃ δύναμιν, ὑπομονήν, χαρὰν, πένθος, ἀγάπην καὶ θὰ σὲ φυλάγη ἀπὸ κάθε συναντήσεις κακῆς...

Ἰωσήφ ἐλάχιστος Μοναχὸς

Ἡ Κοίμησις τῆς εὐλογημένης κυρα-Παρθενίας Κουτσούμπα (1912 - 2004/5)

ΤΗΝ παραμονή τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς Ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸ ἡμερολόγιο, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ -γιὰ νὰ ἐορτάσῃ Χριστούγεννα ἐν Οὐρανοῖς- ἡ πολυ-αγαπητὴ καὶ πολυσέβαστη κυρα-Παρθενία Κουτσούμπα, κατὰ σάρκα μητέρα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου καὶ Καθηγουμένου μας κ. Κυπριανοῦ, στὴν Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν, ὅπου παρέμενε κλινήρης ἀπὸ παράλυσι τῶν κάτω ἄκρων τὰ τελευταῖα δύο μισοὺς ἐτῆ τῆς ζωῆς της, ὑπηρετούμενη ὑποδειγματικῶς ἀπὸ τὴν Ἁγιο-αγγελικὴν Ἀδελφότητα.

Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία της ἐτελέσθη στὴν Ἱερὰ Μονή μας, ὅπου καὶ ἐτάφη,

* * *

«Ἐλεγον οἱ Γέροντες ὅτι: Ἡ κατὰ Θεὸν ἀγάπη δυνατωτέρα ἐστὶ καὶ τῆς φυσικῆς ἀγάπης».

Σεβαστὴ καὶ ἀγαπητὴ ἐν Χριστῷ Μητέρα μας καὶ Γιαγιά μας Παρθενία:

Τὴν στιγμή αὐτή, καθὼς εἴμεθα ὅλα τὰ παιδιά καὶ τὰ ἐγγόνια Σας γύρω ἀπὸ τὸ πολύπαθο σκῆνωμά Σας καὶ προπέμπουμε τὴν εὐλογημένη ψυχὴ Σας στὰ Οὐράνια:

Τώρα ποῦ ὄλοι μας: Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς, Διάκονοι καὶ Ὑποδιάκονοι, Μοναχοὶ καὶ Μοναχές, συγγενεῖς καὶ φίλοι, εἴμεθα συναγμένοι στὴν ἐξόδια αὐτὴν Μυσταγωγία:

ἀνήμερα τῶν Χριστουγέννων. Τῆς Ἀκολουθίας προΐστατο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Κυπριανὸς καὶ συμμετεῖχαν ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος καὶ Κληρικοί, Μοναχοὶ καὶ Μοναχές, ὡς καὶ μεγάλο πλῆθος πιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπέδωσαν τὸν ὕστατο χαιρετισμὸ στὴν πνευματικὴ γιαγιά καὶ μητέρα ὄλων τῶν Ἀγιοκυπριανιτῶν.

Ἀποχαιρετιστήριο Προσφώνησι ἐξεφώνησε πλήρης συγκινήσεως ὁ Θεοφιλ. Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, ἡ ὁποία καὶ δημοσιεύεται ἐν συνεχείᾳ, ὡς καὶ ἡ Ἀδελφὴ Σεραφεῖμα Μοναχὴ, ἐκ μέρους τῆς Ἀδελφότητος τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων.

Σᾶς παρακαλοῦμε, ἄς κοιτάξετε ἕνα γύρο πόσο μεγάλη εἶναι ἡ πνευματικὴ μας Οἰκογένεια, τῆς Ὅποίας εἶσθε ἡ ἀδιαφιλονίκητος Μητέρα...

Ἴσως γιὰ πρώτη φορά, σεβαστὴ μας Μητέρα Παρθενία, ναί! - ἴσως γιὰ πρώτη φορά - ἀπὸ τὸ ὕψος ποῦ Σᾶς ἔχουν ἤδη ἀναβιβάσει οἱ γοργόφτεροι καὶ φωτοφόροι Ἄγγελοι, νὰ διαπιστώνετε καὶ Σεῖς τὸ μεγάλο πλῆθος τῶν πνευματικῶν Σας τέκνων καὶ ἐγγονῶν.

Οἱ ἀγαπητοὶ κατὰ σάρκα συγγενεῖς Σας, μετρημένοι στὰ δάκτυλα, εἶναι ἐπίσης ἐδῶ· ἀλλὰ τοὺς ἐγνωρίζατε.

Τὰ πνευματικὰ Σας ὅμως τέκνα καὶ

ἐγγόνια, αὐτὰ ποῦ εἶναι ἐπίσης ἐδῶ, ἀλλὰ καὶ ὅσα ἀπουσιάζουν, πλήθη ἀναριθμητὰ στὰ πέρατα τῆς γῆς -στὶς πέντε Ἡπείρους- εἶναι ἐπίσης παρόντα νοερῶς ἐδῶ, ἂν καὶ μέχρι τώρα δὲν τὰ ἐγνωρίζατε.

Τώρα, μὲ τὰ μάτια Σας ἐλευθερωμένα ἀπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῆς ὕλης, ἔχετε τὴν χαρὰ νὰ τὰ γνωρίσετε, νὰ τὰ ἀπολαύσετε, κυριολεκτικὰ νὰ καμαρώσετε αὐτά!...

Συμπροσεύχονται μὲ ὅλους ἐμᾶς ἐνώνουν τὶς δεήσεις τοὺς μὲ τὶς εὐχὲς τοῦ υἱοῦ Σας καὶ κοινοῦ πνευματικοῦ μας Πατέρα, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, καὶ διὰ μέσου Αὐτοῦ Σᾶς εὐχονται ἐγκάρδια καὶ κατανυκτικά: «**Νὰ εἶσθε καλοτάξιδη!**...».

* * *

«Ἐλεγον οἱ Γέροντες ὅτι· Ἡ κατὰ Θεὸν ἀγάπη δυνατωτέρα ἐστὶ καὶ τῆς φυσικῆς ἀγάπης».

Πολυσέβαστη καὶ πολυ-αγαπημένη ἐν Χριστῷ Μητέρα μας καὶ Γιαγιά μας Παρθενία!

Τὴν στιγμή αὐτή, ἅς μᾶς ἐπιτρέψετε νὰ ἐκφράσουμε αἰσθήματα ὄχι μόνο μεγάλης ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης στὸ σεπτὸ πρόσωπό Σας.

Ἄν καὶ πάντοτε ἐζούσατε στὴν σκιά τῆς σεμνότητος, ὅμως διαχέατε γύρω Σας μία λεπτὴ αὖρα ποῦ ἐνέπνεε σεβασμό: τὴν αὖρα τῆς **ἀξιοπρέπειας**.

Ὅσοι εἶχαν ἀνοικτὰ τὰ μάτια τοῦ πνεύματος, αὐτοὶ διέκριναν κάτι τὸ θαθεῖα ἀρχοντικὸ καὶ ἀξιοπρεπὲς

στὴν εὐλογημένη Σας σεμνότητα.

Ἦσασθε ἀνεκαθεν μιὰ Ἀρχόντισσα πνευματικῆ, μέσα στὴν ταπεινώσει καὶ τὴν τόσο πηγαία ἀπλότητά Σας.

Ἡ ζωὴ Σας ἦταν πολυτάραχη! ἀλλὰ, Σᾶς ἀνέδειξε μιὰ Ἡρωίδα, ὅπως ἦσαν ἐκεῖνες οἱ παλαιῆς γυναῖκες, οἱ μητέρες καὶ σύζυγοι τῆς γενιᾶς Σας, οἱ ὁποῖες σήμερα δυστυχῶς ὄλο καὶ περισσότερο σπανίζουν.

Γεννημένη τὸ 1912 στὰ ὄρεϊνά μέρη τῆς Ἄρτας, ἀναδειχθήκατε μὲ τὸν καιρὸ πραγματικῆ Σουλιώτισσα: γενναία καὶ ὑπομονετικῆ, ταυτόχρονα ὅμως γεμάτη ἀγάπη καὶ καλωσύνη.

Ἡρωϊκὴ στὴν φτώχεια τοῦ Μεσοπολέμου καὶ τῆς Κατοχῆς, ἀλλὰ μεγαλόκαρδη καὶ ἀπλόχερη, συντρέξατε τὴν φτωχολογία τοῦ Ἀγρινίου, ἂν καὶ εἶχατε μιὰ πολυμελῆ φαμίλια.

Φέρατε τὸν σταυρὸ τοῦ συζυγικοῦ βίου μὲ παραδειγματικὴ μεγαλοψυχία, ἀνεβαίνοντας ἀργά, ἀλλὰ σταθερὰ τὴν κλίμακα μιᾶς ἀσυνήθιστης **ἀξιοπρέπειας**.

Καὶ ὅταν ὁ πολυσέβαστος πνευματικὸς μας Πατέρας ἀφιερώθηκε τὸ 1961 στὸν Κύριο, σὰν νὰ αισθανθήκατε τὴν κλησι τοῦ Θεοῦ σὲ Σᾶς γιὰ κάτι

τὸ ὑψηλότερο, ἡ ἀγάπη Σας ἔγινε περισσότερο θυσιαστικῆ: ἐπιλέξατε ἀποφασιστικὰ τὸν βίον τῆς σωφροσύνης καὶ ὡς ἄλλη μυροφόρα, τοῦ συμπαρασταθήκατε στὸ φιλανθρωπικὸ ἔργο, τὸ ὁποῖο ἀνέπτυξε τὰ πρῶτα ἰδίως χρόνια παράλληλα μὲ τὸ Μοναχικὸ.

Ἐγίνατε στὴν ἀρχὴ ὄρ-

φανοτρόφος και κατόπιν οικοτρόφος· και ἀργότερα διωχετεύσατε τὴν παρομιώδη ἐργατικότητά Σας μὲ πολλή ταπεινωσι σὲ διακονίες μοναστηριακές, γιὰ νὰ ἀνακουφίσετε τὴν Ἀδελφότητά μας.

Πάντοτε, μὲ ἀγάπη καὶ ἐγκαρδιότητα· συνεχῶς, μὲ αὐταπάρνησι καὶ ὑπομονή μέχρι τέλους, μὲ ἠρωισμό καὶ γενναιοψυχία.

Καὶ γύρω Σας, νὰ διαχέεται μία λεπτή αὐρα ἀρχοντιᾶς καὶ ἀξιοπρέπειας...

* * *

«Ἐλεγον οἱ Γέροντες ὅτι· Ἡ κατὰ Θεὸν ἀγάπη δυνατωτέρα ἐστὶ καὶ τῆς φυσικῆς ἀγάπης».

Σεβαστὴ καὶ ἀγαπητὴ ἐν Χριστῷ Μητέρα μας καὶ Γιοργιά μας Παρθενία!

Δὲν ἀξιοθήκατε νὰ περιβληθῆτε τὸ Ἅγιο Σχήμα τῶν Μοναχῶν· ἐν τούτοις, στὴν καρδιά ὑπῆρξατε Μοναχή.

Ὅταν κανεὶς ἀναλογισθῆ, ὅτι τὸ κύριο γνώρισμα τοῦ γνήσιου Μοναχοῦ καὶ τῆς ἀληθινῆς Μοναχῆς εἶναι ἡ **θυσιαστικὴ ἀγάπη**, εἶναι βέβαιο ὅτι Ἐσεῖς ξεπεράσατε πολλοὺς ἀφιερωμένους στὸ μαρτυρικὸ αὐτὸ ἄθλημα.

Καὶ μάλιστα Ἐσεῖς προηγηθήκατε πολὺ, διότι συνδυάζατε τὴν ἀγάπη αὐτὴ καὶ τὴν θυσία μαζί μὲ τὴν βαθεῖα σεμνότητα καὶ μετριοπάθεια.

Πάντοτε θεωροῦσατε τὸν ἑαυτὸ Σας τελευταῖο ἀπὸ ὅλους· καὶ ὠμολογοῦσατε μὲ ταπεινῶσι, ὅτι εἴσθε ἀνάξια γιὰ τὸ ἱερὸ Σχήμα.

Παρὰ ταῦτα, εἶχατε ἤδη ἐπιτρέψει, μὲ θυσιαστικὴ πρᾶγματι ἀγάπη, στὸν πρωτότοκο υἱὸν Σας καὶ πολυσέβαστο πνευματικὸ μας Πατέρα νὰ ἀφιερωθῆ στὴν Ἀγγελικὴ Ζωὴ τῶν Μοναχῶν, ἀφοῦ ἐπὶ εἰκοσιπέντε ἔτη, ἀπὸ τὸ 1935 ὡς τὸ 1960, τὰ καλὰ σπέρματα τῶν

ἰδιαιτέρων χαρισμάτων Σας εἶχαν μεταγιοσθῆ στὴν καλοπροαίρετη καρδιά του.

Καὶ ἀργότερα, τὸ 1975, πάλι μὲ ἠρωισμό, ἐνθαρρύνατε τὸν ἀείμνηστο σύζυγό Σας καὶ τοῦ ἐπιτρέψατε νὰ ἀφιερωθῆ στὸν Θεό· νὰ γίνῃ ἔτσι πνευματικὸ τέκνο τοῦ υἱοῦ του καὶ μέλος ἐνάρετο τῆς Ἀδελφότητός μας, πού ἐκοιμήθη ὁσιακῶς στὰ χέρια μας, ὡς Χριστοφόρος Μοναχός, κατὰ τὸ ἔτος 1980.

Τελικὰ ὅμως, γιὰ ὅλες αὐτὲς τίς πολὺτιμες ἀρετὲς Σας, τίς ὁποῖες ἐξασκούσατε μέχρι τὰ βαθεῖα γηρατεῖά Σας ἀγόγγυστα καὶ ἀθόρυβα, στὴν σκιά τοῦ

Δεσπότη υἱοῦ Σας καὶ ποτὲ μὲ τὸν ἀέρα τῆς μητέρας τοῦ Δεσπότη, Σᾶς ἀξίωσε ὁ Φιλάνθρωπος Κύριός μας νὰ διανύσετε τὰ δύομισυ τελευταῖα κρίσιμα χρόνια Σας στὴν ἀγκαλιά τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, στὸ Ἱερὸ Κοινοβίό τους στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς· ἔτσι δεχθήκατε μυστικά τὸ χρῆσμα τοῦ Ἀγγελικοῦ Σχήματος...

Οἱ ἐν Χριστῷ Ἀδελφές μας, οἱ Ὀσιώτατες Μοναχές, κυριολεκτικὰ μᾶς «ἐκλεψαν» τὸ χάρισμα νὰ Σᾶς ἀναπαύσουμε ἐμεῖς οἱ Ἀγιοκυπριανῆτες στὶς τελευταῖες στιγμὲς Σας.

Δὲν ἤμεθα, ἄρα γε, ἀξιοί;... Ὁχι, δὲν θὰ ταπεινολογήσουμε!

Ἦταν μία καλὴ «κλεψία» καὶ ταυτόχρονα μία δίκαιη «μοιρασιά» κοινὸς ὁ πνευματικὸς μας Πατέρας, κοινὴ καὶ

ή πνευματική μας Μητέρα: έπρεπε να μοιρασθούμε τὸ χάρισμα.

Εὐχαριστοῦμε ἐγκάρδια τὴν Ὁσιωτάτη Γερόντισσα Ταξιαρχία καὶ τὶς Ὁσιώτατες Ἀδελφές μας τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων γιὰ τοὺς ἀπερίγραπτους καὶ ἀνεκτίμητους κόπους, στοὺς ὁποίους ὑπεβλήθησαν αὐτὰ τὰ χρόνια, προκειμένου νὰ κανακεύσουν Ἐσᾶς, τὴν ἐν Χριστῷ Μητέρα καὶ Γιαγιά μας Παρθενία.

Καὶ ἐλπίζουμε, ὅτι δὲν θὰ παραπονεθοῦν ἐπειδὴ τὸ σκῆνωμά Σας θὰ ἀναπαύεται ἐδῶ, στὸ Μοναστήρι μας.

Ἔτσι θὰ τὸ ἤθελε, εἶναι βέβαιο, ἡ βαθεῖα ἀρχοντική Σας καρδιά: νὰ εἶσθε ἐδῶ, ἀνάμεσα στὰ παιδιὰ Σας, ὅπως θεωροῦσατε καὶ ἀποκαλοῦσατε τοὺς Ἀδελφούς τῆς Μονῆς μας, τοὺς ὁποίους ἀγαποῦσατε περισσότερο ἀπὸ τὰ σαρκικὰ παιδιὰ Σας: νὰ εἶσθε ἐδῶ, γιὰ νὰ μᾶς θυμίζετε τὶς θυσίες καὶ τοὺς κόπους Σας, ποὺ στέρωσαν αὐτὸ τὸ Κοινόβιο: νὰ εἶσθε ἐδῶ, γιὰ νὰ μὴ λησμονοῦμε τὰ δάκρυα καὶ τοὺς ἰδρώτες Σας, ποὺ ἐπότισαν τὰ θεμέλια αὐτοῦ τοῦ Μοναστηριοῦ.

* * *

Πολυσέβαστη καὶ πολυ-αγαπημένη

Ἡ ἀείμνηστος κυρα-Παρθενία τὸ ἔτος 1998, σὲ ἡλικία 86 ἐτῶν.

ἐν Χριστῷ Μητέρα μας καὶ Γιαγιά μας Παρθενία

Καλὸ ταξίδι νᾶχετε!... Καλὴν ἀπολογία-αν!... Καὶ καλὴν ἀντάμωσιν!...

Κι ἐκεῖ, στῆς Παναγιάς μας Δέσποινας τὴν μητρικὴν ἀγκάλη, μνήσθητι καὶ ἡμῶν τῶν τέκνων Σου, πάλι καὶ πάλι...

Προσευχηθῆτε γιὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν παρηγορία καὶ τὴν μετάνοια ὅλου τοῦ κόσμου.

Προσευχηθῆτε γιὰ τὴν εὐστάθεια καὶ τὴν ἐνότητα καὶ τὴν γαλήνην τῆς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας μας.

Προσευχηθῆτε γιὰ τὴν ἐνίσχυσι τοῦ υἱοῦ Σας καὶ κοινού πνευματικοῦ μας Πατέρα στὸ βαρῦτατο ἔργο του.

Προσευχηθῆτε γιὰ τὰ τέκνα Σας, πνευματικὰ καὶ σαρκικὰ.

Προσευχηθῆτε νὰ Σᾶς συναντήσουμε ὅλοι εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ θείου καὶ ποθητοῦ Παραδείσου, ἔνθα ἦχος καθαρὸς ἐορταζόντων, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος καὶ δοξολογία ἀκατάπαυστος τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Ἀμήν!

Αἰωνία Σας ἡ μνήμη, ἀξιωμακάριστη καὶ ἀλησιμόνητη Μητερούλα μας Παρθενία!... □

Περὶ τῆς σχέσεως μετὸν πλησίον μας

Ἄν κάποιος εἶναι δυσαρεστημένος μαζί σου, δηλαδή δὲν εἶναι σὲ εἰρήνην μετ' ἐσένα, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐκφράζει, νὰ εἶσαι εὐχάριστος μαζί του, σὺν νὰ μὴ τὸ ἔχης παρατηρήσει.

Ὁσῖος Ἀμβρόσιος τῆς Ὀπτινα

Δὲν πρέπει νὰ δίδουμε στὰ πάθη μας τὴν ἐλευθερία νὰ μᾶς κυριαρχοῦν. Πρέπει νὰ συμπεριφερόμεθα μετ' προσήνεια ἐναντι ἐκείνων, μετ' τοὺς ὁποίους δὲν εἴμεθα εὐχαριστημένοι.

Ὁσῖος Νίκων τῆς Ὀπτινα

“Αγία Θεοφ

Την Τετάρτη, 6.1.2005 ἐκ.ἡ.μ., ἡ Ἱερά Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ἑλλάδος, ἐώρασε καί πάλι μὲ ἰδιαίτερη μεγαλοπρέπεια τὰ Ἅγια Θεοφάνια στὸν Ὁρωπὸ Ἀττικῆς, ὅπως συμβαίνει πλέον ἐδῶ καὶ 20 συναπτὰ ἔτη. Στὸν χαρμόσυνο ἑορτασμό, συνέβαλε ἰδιαίτερα καὶ ὁ καιρὸς κατὰ τρόπον θαυμαστὸν ἦταν μία ὀλόλαμπρος καὶ ἠλιόλουστος ἡμέρα, ἐνῶ τὴν προηγουμένη ἐπικρατοῦσε δομύτατο ψῦχος.

Ὁ Μεγάλος Ἅγιασμός τῶν Ὑδάτων στὴν νέα καὶ ὠραία προβλήτα τοῦ Ὁρωποῦ, ἐτελέσθη ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Μητροπολίτη Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανό, ὁ ὁποῖος ἀπηύθυνε καὶ σύντομο Ἑόρτιο Μήνυμα, τὸ ὁποῖο δημοσιεύεται ἐν συνεχείᾳ.

Συμετείχε μεγάλο πλῆθος εὐσεβῶν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὴν Ἀττικὴ καὶ ἄλλες περιοχὲς τῆς Πατρίδος μας.

Ἐλαβαν ἐπίσης μέρος ἐννέα ἀκόμη Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι προσέδωσαν ἐπίσημο καὶ εὐρύτερα διορθόδοξο χαρακτῆρα στὴν τελετῇ:

ἀπὸ τὴν Ρουμανία οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου τῆς χώρας αὐτῆς Σουτσαάβας κ. Σωφρονίος, Μπρασῶβ κ. Θεοδόσιος καὶ δύο νεοχειροτόνητοι Μποτοσάνι κ. Ἰωσήφ καὶ Πλοεστίου κ. Ἀντώνιος, ἀπὸ τὴν μακρυνὴ Αὐστραλία ὁ παρεπιδημῶν στὴν Ἑλλάδα (λόγω ἀσθενείας) Σεβ. Ἐπίσκοπος Σύνδνεϋ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας κ. Χρυσόστομος, ἀπὸ τὴν Σαρδινία τῆς Ἰταλίας ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Νόρα κ. Μιχαῆλ, ἀπὸ τὴν χώρα μας οἱ Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος καὶ Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, ἀπὸ τὴν Στοκχόλμη τῆς Σουηδίας ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννης, καθὼς καὶ δύο Ἱε-

οάνια 2005

ορείς, ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ Ἐтна Καλιφορνίας Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀκάκιος καὶ ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Ραφαὴλ Ἀβραάμ ἀπὸ τὴν Αἰόδα, ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐξαρχίας τῆς Ἀμερική.

Ἐπίσης, συμμετεῖχαν Κληρικοὶ ἀπὸ τὶς Ἐνορίες καὶ τὶς Μονὲς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ μεγάλοι ἀριθμοὶ Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν.

Στὴν καθιερωμένη λιτανευτικὴ πομπή, πρὸς τὴν προβλήτα τοῦ Ὁρωποῦ καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Ξένης, προηγουμένω δεκάδες νέοι καὶ νέες μὲ παραδοσιακὲς ἐνδυμασίεσ, λάβαρα καὶ σημαίεσ, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Ἄνω Λιοσίων.

Στὴν ἐξέδρα τοῦ Ἁγιασμοῦ ἔλαβαν τιμητικὴ θέσι πολλοὶ ἐπίσημοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ ἐξῆσ: οἱ Βουλευταὶ Ἀττικῆς κ.κ. Ἀθανάσιος Μπούρας καὶ Βασίλειος Οἰκονόμου, ὁ Ἀντινομάρχης Ἀνατ. Ἀττικῆς κ. Ἀνδρέας Πέγκασ, ὁ Ἀντινομάρχης Δυτ. Ἀττικῆς κ. Ἄγγελος Λιόσης, ὁ Δήμαρχος Ὁρωπίων κ. Σπυρίδων Μέξης, ὁ Δήμαρχος Φυλῆς κ. Δημήτριος Μπουραϊμῆς, ὁ Ἀντιδήμαρχος Ἄνω Λιοσίων κ. Εὐάγγελος Χριστοφυλλάκης, ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Συκαμίνου κ. Θωμᾶς Ρούσσης, ὁ Νομαρχιακὸς Σύμβουλος Ἀνατ. Ἀττικῆς κ. Νικόλαος Καντερές, ὁ Ἀντιδήμαρχος Φυλῆς κ. Σταμάτιος Ἀβράμης, ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Φυλῆς, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Γεν. Γραμματέωσ καὶ Μέλωσ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Νέας Δημοκρατίας κ. Σωτήριος Μασούρης, καθὼς ἐπίσης καὶ πολιτευταί, ἐκπρόσωποι τῶν Σωματῶν Ἀσφαλείας, τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεωσ καὶ ἄλλων φορέων τῆς περιοχῆς. □

Ἑόρτιο Μήνυμα Ἁγίων Θεοφανίων*

Ἀγαπῆτοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί· τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπῆτά·

φιλέορτον τῶν Ὁρθοδόξων σύστημα·

Απολαμβάνομεν καὶ πάλιν ἐφέτος τὴν θείαν δωρεὰν νὰ προσκυνοῦμεν τὸν πανάγιον Τριαδικὸν Θεὸν - τὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα - κατὰ τὴν Βάπτισιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ Κυρίου μας ἀπεκάλυψε πλήρως εἰς τὸν κόσμον τὸν ἀληθῆ Θεόν, τὸν ἀληθῆ Ἄνθρωπον, τὸν ἀληθῆ σκοπὸν τῆς Δημιουργίας, τὸ ἀληθὲς νόημα τῆς Ἱστορίας, τὴν ἀληθινὴν Ζωήν.

Τὰ εὐσεβῆ τέκνα τῆς Ἁγιοτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, μὲ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου, ἔχουν ἰσχυρὰν καὶ ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν τὴν ἐξ ἀποκαλύψεως πληροφῶριαν αὐτήν, τὴν ὁποίαν βιώνουν μυστηριακῶς, καὶ περὶ τῆς ὁποίας δίδουν **Μαρτυρίαν** σταθερὰν καὶ συνεχῆ «ἵνα ὁ κόσμος πιστεῦσῃ».

Ἡ φωτοφόρος Ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Θεοφανίων μᾶς ὑπενθυμίζει τὸ ἱερὸν χρέος νὰ δίδωμεν **Μαρτυρίαν**, ἔργῳ καὶ λόγῳ, διὰ τὰ μεγαλεῖα, τὰ ὁποῖα μᾶς ἀπεκάλυψεν ἡ ἔνσαρκος Οἰκονομία τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μας.

«Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ Υἱῷ Ἀυτοῦ ἐστίν· ὁ ἔχων τὸν Υἱὸν ἔχει ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει».

* * *

Ἀγαπῆτὴ ἐν Χριστῷ ὁμήγυρις·

«Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ, λέγουσα»: «Γίνεσθέ μοι μάρτυρες»· ἐργασθῆτε «διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ»· ἀγωνισθῆτε διὰ νὰ ἀνήκετε εἰς τοὺς «ἔχοντας τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, προτρέπει τὰ εὐσεβῆ τέκνα Αὐτῆς νὰ γίνουν καὶ κατὰ τὸ ἔτος 2005 γνήσιοι φορεῖς τῆς **Μαρτυρίας τοῦ Χριστοῦ**, μὲ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὴν ὁδηγίαν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ δὲ θεῖος Παράκλητος, ὁ ἐπιφανῆς σήμερον ἐν εἶδει περιστερᾶς, εὐχόμεθα νὰ ἐπιδαμιλεύσῃ καὶ κατὰ τὴν νέαν αὐτὴν χρονικὴν περίσταν πλουσίαν τὴν **εἰρήνην** καὶ τὴν **παρηγορίαν** καὶ τὸν **φωτισμὸν** Αὐτοῦ εἰς τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν Γένος, καὶ νὰ καταπαύσῃ τὴν σύγχυσιν τῶν ἐθνῶν, καὶ νὰ ὁδηγήσῃ αὐτὰ εἰς τὸ φῶς τῆς θεογνωσίας, ὥστε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἠνωμένοι εἰς τὴν **Ἀλήθειαν** καὶ τὴν **Ἀγάπην** τοῦ Εὐαγγελίου, νὰ δοξάζουν ἀκαταπαύστως τὸν **Πατέρα** καὶ τὸν **Υἱὸν** καὶ τὸ **Ἅγιον Πνεῦμα**. Ἀμήν!

* Ἐξεφωνήθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ κατὰ τὸν λαμπρὸ ἑορτασμὸ τῶν Ἁγίων Θεοφανίων στὸν Ὁρωπὸ Ἀττικῆς τὴν 6.1.2005 ἐκ.ἡμ.

«Ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία ὄφειλε νὰ ἀπαλλάξη τὸν ἑαυτόν Της ἀπὸ δύο ἀναθέματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκειται»

Ὁ Γέρον Φιλόθεος Ζερβάκος ὑπερασπίζεται τὸ πνευματικὸ του τέκνο νῦν Μητροπολίτη κ. Κυπριανὸ

Δευτέρα Βαρυσήμαντος καὶ Πολυσήμαντος Ἐπιστολὴ

ΩΣ ΓΝΩΣΤΟΝ, οἱ καινοτόμοι Οἰκουμενισταί, αὐτοὶ οἱ καταφρονηταὶ τῶν Πατρικῶν Παραδόσεων καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου, ἐνῶ παραδέχονται ὅτι οἱ αἰρετικοὶ ἔχουν Χάρι καὶ Μυστήρια, εἶναι δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀνεγκτικοὶ καὶ φιλόφρονες, ταυτοχρόνως δὲν παύουν ἀπὸ τὸ νὰ συκοφαντοῦν τοὺς Ὁρθοδόξους Ἀντι-οικουμενιστὰς τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου, ὡς δῆθεν σχισματικούς, καθρημένους καὶ στερουμένους Μυστηρίων.

Ὁ Γέρον Φιλόθεος Ζερβάκος.

Τὸ δυστύχημα εἶναι, ὅτι ἀκόμη καὶ οἱ Νεοσημερολογίτες, ὡς καὶ οἱ Ἄγιορεῖτες, οἱ ὁποῖοι ἀντιτάσσονται, μέχρι τώρα μόνον δημοσιογραφικῶς, στὸν αἰρετικὸ Οἰκουμενισμό, νίοθετοῦν ἀβασανίστως τὶς συκοφαντίες αὐτές, εὐρισκόμενοι προφανῶς σὲ δεινὴ σύγχυσι καὶ προκαλοῦντες περαιτέρω σύγχυσι στοὺς εὐσεβεῖς.

Ἐχομε ἐπανειλημμένως καὶ τεκμηριωμένως ἀποδείξει καὶ διακηρύξει, ὅτι οἱ καθαιρέσεις, τὶς ὁποῖες ἐπιβάλλουν οἱ καινοτόμοι Οἰκουμενισταὶ τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, δὲν εἶναι ἀληθεῖς καθαιρέσεις, ἀλλὰ ψευδο-καθαιρέσεις, οἱ δὲ Κληρικοὶ τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου ποτὲ δὲν καθηρέθησαν πραγματικά, ἀλλ' ἐδιώχθησαν¹ ποτὲ δὲν ἔχασαν τὴν Θεῖα Χάρι τὰ Ἱερὰ Μυστήριά τους, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἔλαβαν πλουσιωτέρως τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ².

Οἱ ἄδικες καθαιρέσεις, λόγῳ τῆς ἐμμονῆς στὴν Ἀλήθεια τῆς Πίστεως καὶ τὴν Ἱερὰ Παράδοσι, δὲν ἰσχύουν, οὔτε ἐπιφέρουν κανένα ἀρνητικὸ ἀποτέλεσμα, ὅπως διαπιστώνουμε καὶ ἀπὸ τὴν περίπτωσι τοῦ Ἱεροῦ Χρυσσοτόμου, ὁ ὁποῖος ἂν καὶ καθηρέθῃ ἀδίκως δύο φορὲς καὶ ἐξωρίσθη, συνέχισε νὰ ἀσκή τὰ ἀρχιερατικὰ καθήκοντά του:

«Καὶ ἐδίδασκε καὶ ἐχειροτόνει πολλοὺς μὲν Ἐπισκόπους, πλείους δὲ Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους. Ἐπετέλει δὲ καὶ πολλὰ σημεῖα ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ζῶν τε καὶ μετὰ θάνατον»³.

Τὴν ἀλήθεια αὐτὴ ἐπιβεβαιώνει καὶ ὁ ἀείμνηστος Γέρον Φιλόθεος Ζερβάκος († 25.4.1980 ἐκ.η.μ.), ὁ ὁποῖος -ὡς Πνευματικὸς τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατρὸς καὶ Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ- εἶχε εὐλογήσει τὴν προσχώρησί μας στὸ Πάτριον Ἡμερολόγι ἐξ αἰτίας τοῦ Οἰκουμενισμοῦ (1969) καὶ μᾶς εἶχε ἐνθαρρῦνει στὴν περαιτέρω πορεία μας μὲ πολλὰ καὶ διάφορες Ἐπιστολές, τὶς ὁποῖες σκοπεύουμε νὰ φέρουμε στὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἐν καιρῷ εὐθέτω.

Τὴν 16.5.1973, ὁ Ὁσιώτατος Γέρον τῆς Πάρου εἶχε στείλει μίαν Ἐπιστολὴ στὸν

1. Βλ. Ἄγιου Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, PG τ. 90, στλ. 128D/Ἐξήγησις τῆς κινήσεως, § ΙΔ'.

2. Βλ. Ὁσίου Νικοδήμου Ἄγιορείτου, Ἱερὸν Πηδάλιον, σελ. 30 (γνώμη τοῦ Ἱ. Χρυσσοτόμου).

3. Μ. Φωτίου, PG τ. 103, στλ. 357C/Μυριόβιβλος, § 96.

«ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ», τὸν πασίγνωστο παπα-Δημήτρη Γκαγκαστάθη († 1975), Ἐφημέριο Πλατάνου Τρικάλων, ἡ ὁποία ἀναφερόταν κυρίως στὸν «π. Κυπριανὸν ποὺ προσεχώρησεν εἰς τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον καὶ ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία τὸν ἔχει καθαιρέσει»⁴.

Δημοσιεύουμε τὴν ὄντως βαρυσήμαντον καὶ πολυσήμαντον ἐκείνην Ἐπιστολὴν μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ μάλιστα τῆς τριακοστῆς ἐπετείου ἀπὸ τῆς κοιμήσεως τοῦ εὐλογημένου ἐκείνου Ἱερέως, τοῦ παπα-Δημήτρη († 16/29.1.1975), ἀλλὰ καὶ πρὸς διάλυσιν τοῦ ζοφεροῦ νέφους τῶν συκοφαντιῶν, τὸ ὁποῖο προκαλοῦν τόσοσιν οἱ δυστυχεῖς Οἰκουμενισταί, ὅσο καὶ οἱ δυστυχέστεροι ἴσως τούτων Νεοημερολογίται καὶ Ἀγιορεῖται, ἀντιφρονοῦντες μὲν, συγκαταποντιζόμενοι δέ...

* * *

Ἐν Πάρῳ τῇ 16-5-1973

Τῷ ἐν Κυρίῳ αἰδεσιμωτάτῳ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ π. Δημητρίῳ χαίρειν.

Ὁ Χριστός ἀληθῶς ἀνέστη, ζωὴν αἰώνιον χαρισάμενος καὶ Βασιλείαν Οὐράνιον δωρησάμενος πᾶσι τοῖς πιστοῖς, τοῖς ὀρθῶς πιστεύουσι καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν.

Ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας καὶ σᾶς ἀπαντῶ εἰς τὰ ἐρωτήματά Σας.

Πρῶτον, διὰ τὸν π. Κυπριανὸν ποὺ προσεχώρησεν εἰς τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον καὶ ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία τὸν ἔχει καθαιρέσει καὶ αὐτὸς πάλιν ἐξασκεῖ τὸ ὑπόργημα καὶ λειτουργεῖ καὶ γράφει «**Καθηγούμενος Ἱεράς Μονῆς Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης**», σᾶς γνωρίζω τὰ ἑξῆς:

Ἐὰν μόνον διὰ τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία τὸν ἐκάθηρε, διὰ τὸ εἶναι ἔγκυρος ἡ καθαιρέσις του, ἔπρεπε

• νὰ καθαιρέσῃ ὅλους τοὺς Παλαιοημερολογίτας

• νὰ κατεδίκαζεν αὐτὸ τὸ ἴδιον τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον

• [νὰ κατεδίκαζεν] ἀκόμη καὶ αὐτὴν τὴν Ἀγίαν Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, ἣτις, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου, τοῦ λεγομένου Ἰουλιανοῦ, ἐθέσπισε τὴν Ἑορτὴν τοῦ Πάσχα νὰ μὲν ἰσχύῃ ἀσάλευτος, αἰώνιος

• νὰ ἐκάθηρε ὅλας τὰς [λοιπὰς] ἔξ Ἀγίας Οἰκουμενικὰς Συνόδους, αἱ ὁποῖαι τὸ ἠκολούθησαν

• [νὰ ἐκάθηρε] τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ Σύνοδον, ἣτις εἰς τὸν πρῶτον αὐτῆς Κανόνα ὀρίζει, ὅστις τολμήσῃ νὰ σαλεύσῃ τὸν Ὅρον τῆς Ἀγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου (ὅστις ὀρίζει περὶ τοῦ Πάσχα νὰ μὲν ἰσχύῃ ἀσάλευτος), ἐὰν εἶναι κληρικός νὰ καθαιρέσῃται, ἐὰν εἶναι λαϊκός νὰ ἀφορίζεται.

* * *

Τὸ Νέον Ἡμερολόγιον εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καμμία, οὔτε Οἰκουμενικὴ οὔτε Τοπικὴ, Σύνοδος τὸ εἰσήγαγε.

Τὸ εἰσήγαγεν ἀντικανονικῶς καὶ παρὰ τὸν νόμον ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Μελέτιος [Μεταξάκης, 1871-1935]⁵, ἔχων τὸν 33ον ὑπάτον βαθμὸν τῆς

4. Βλ. Παπα-Δημήτρη Γκαγκαστάθη - Ὁ Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, 1902 ἕως 29.1.1975, Βίος-Θαύματα-Νουθεσίαι καὶ Ἐπιστολαί, σελ. 274-278, ἐκδόσεις «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 1975.

5. Διὰ τοῦ «εἰσήγαγεν», ὁ Ὁσιώτατος Γέρον ἐννοεῖ τὴν ἀπόφασιν εἰσαγωγῆς/ἐφαρμογῆς τοῦ Νέου Ἡμερολογίου ὑπὸ τοῦ λεγομένου **Πανορθόδοξου Συνεδρίου** τῆς Κωνσταντινουπόλεως (10.5-8.6.1923), προεδρευόντος τοῦ πατριάρχου Μελετίου Μεταξάκη, ὁ ὁποῖος τὴν **10.7.1923**, πιεζόμενος ἀνεχώρησε στὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ τὴν **20.9.1923** παρητήθη τοῦ Θρόνου. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀλλαγῆς, ἡ ὁποία εἶχε χαρακτηρισθῆ ὡς «διόρθωσις τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου», ἐπραγματοποιήθη τὸ 1924, ὅταν πατριάρχης ἦταν ὁ **Γρηγόριος Ζ΄** (Ζερβουδάκης, Δεκ. 1923-Νοέμ. 1924).

Μασσωνίας⁶, με ἕξ Ἀρχιερεῖς⁷ ἄντροθοδόξως φρονοῦντας, διὰ νὰ δείξη καταφρόνησιν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὰς Παραδόσεις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Ἁγίων Πατέρων καὶ συμφωνίαν με τοὺς καινοτόμους νεωτεριστὰς σχισματο-αιρετικούς Παπιστὰς, καὶ Διαμαρτυρομένους Λουθηροκαλδινιστὰς.

Τὸ Νέον Γρηγοριανὸν Παπικὸν Ἡμερολόγιον, τὸ ὁποῖον εἰσήγαγεν ὁ Πάπας Γρηγόριος [ΓΓ', 1572-1585] πρῶτον εἰς τὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν, ἐπεχείρησε δὲ νὰ τὸ εἰσαγάγῃ καὶ εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ὄχι μόνον δὲν τὸ ἐδέχθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνεθεμάτισεν εἰς δύο Τοπικὰς Συνόδους, συνελθούσας ἐν Κωνσταντινουπόλει⁸.

* * *

Ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία ὄφειλε νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν ἑαυτόν Της ἀπὸ δύο ἀναθέματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκειται.

• **Τὸ ἐν ἀνάθεμα εἶναι τῆς Ζης [Ἁγίας] Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἣτις ὀρίζει:**

1968. Πλάτανος Τρικάλων. Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν.

Ὁ Ὁσιώτατος Γέρον Φιλόθεος Ζερβάκος (καθημέμος, σπὸ μέσον), ἐν μέσῳ τοῦ Σεβ. πνευματικοῦ μας Πατρός, τότε Ἀρχιμανδρίτου Κυπριανοῦ (ἕξ ἀριστερῶν) καὶ τοῦ ἀειμνήστου π. Δημητρίου Γκαγκαστάθη (ἐκ δεξιῶν), με πολλὰ πνευματικὰ τέκνα ἕξ Ἀθηνῶν.

«Εἴ τις πᾶσαν Παράδοσιν Ἐκκλησιαστικὴν ἔγγραφόν τε ἢ ἄγραφον ἀθετεῖ, ἀνάθεμα».

Ἡ Αἱ Ἁγία Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἡ ὑπὸ 318 Θεοφόρων Πατέρων συγκροτηθεῖσα, μᾶς παρέδωκε τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον⁹. τὸ Νέον τὸ παρέδωκεν ὁ Πάπας Γρηγόριος καὶ ὁ μασσῶνος Μελέπιος Μεταξάκης.

Ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία τὸ παρεδέχθη χωρὶς δυσκολίαν, κατεφρόνησε τὴν Παράδοσιν τῆς Αἱς Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ἠθέτησεν, ἐπομένως ἐπωμίσθη τὸ ἀνωτέρω ἀνάθεμα τῆς Ζης Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὡς καὶ τὸ

6. Βλ. τὸ ἄρθρο μας: «Ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης Μελέτιος Μεταξάκης (1871-1935): α) ὁ Μασσῶνος, β) ὁ Νεωτεριστής, γ) ὁ Οἰκουμενιστής», περιοδ. «Ὁρθόδοξος Ἐνστασις καὶ Μαρτυρία», ἀριθ. 18-21/Ἰανουάριος-Δεκέμβριος 1990, σελ. 148-159.

7. Ὡς «ἕξ Ἀρχιερεῖς», ἐννοοῦνται ὑπὸ τοῦ Ὁσιωτάτου Γέροντος ὄχι δεδαιώς τὰ μέλη τῆς πατριαρχικῆς Συνόδου, ἀλλὰ οἱ ἀρχιερεῖς-ἐκπρόσωποι, οἱ ὁποῖοι -μαζὶ με ἄλλους- ἔλαβαν μέρος σπὸ λεγόμενον **Πανορθόδοξο Συνέδριον** τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ 1923, ἦσαν δὲ οἱ ἐξῆς: Κυζίκιου Καλλίνικος, Ἀναστάσιος Κισνοβίου (ἦταν παρὼν μέχρι καὶ τῆς Συνεδρίας Δ' -σύνολον Συνεδριάσεων ἔνδεκα- καὶ δὲν υπέγραψε τίς ἐπτά Ἀποφάσεις), Ἀλέξανδρος Β. Ἀμερικῆς, Μαυροδουνίου Γαβριήλ, Νικαίας Βασίλειος καὶ Δυρραχίου Ἰάκωβος.

8. Τὸ Παπικὸν Ἡμερολόγιον κατεκρίθη κατ' ἀκριβείαν **τρὶς** ὑπὸ ἰσαριθμῶν **Πανορθόδοξων Συνόδων**, οἱ ὁποῖες συνήλθαν σπὴν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ **Πατριάρχου Ἰερεμίου Β'** (1536-1595), κατὰ τὰ ἔτη **1583, 1587 καὶ 1593**.

9. Τὸ «**παρέδωκεν**», ὑπὸ τὴν ἐννοίαν, ὅτι «ἡ Αἱ Ἁγία Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου, τοῦ λεγομένου **Ἰουλιανοῦ**, ἐθέσπισε τὴν Ἑορτὴν τοῦ Πάσχα νὰ μὲν ἁσάλευτος, αἰώνιος», ὡς λέγει σπὴν εἰσαγωγῇ τῆς ἐπιστολῆς ὁ Ὁσιώτατος Γέρον.

ἐξῆς ἀνάθεμα τῆς ἰδίας Συνόδου:

«Ἄπαντα τὰ παρὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Παράδοσιν καὶ τὴν διδασκαλίαν καὶ ὑποτύπωσιν τῶν Ἁγίων καὶ αὐδίων Πατέρων καινοτομηθέντα ἢ πραχθέντα ἢ μετὰ ταῦτα πραχθησόμενα, ἀνάθεμα τρίς» [Συνδικὸν Ὁρθοδοξίας].

Ἡ παράνομος καὶ ἀντικανονικὴ παρὰ τοῦ Πατριάρχου Μελετίου Μεταξάκη εἰσαγωγὴ⁵ τοῦ Νέου Παπικοῦ Ἡμερολογίου εἶναι καινοτομία ἐναντιουμένη εἰς τὴν Παράδοσιν τῶν Ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων.

• **Τὸ δευτέρον ἀνάθεμα** εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ Θεοκλήρουκτος Ἀποστόλου Παύλου:

«Εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω» [Γαλάτ. α' 9].

Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι μᾶς παρέδωκαν μετὰ τὴν Ἑβδομάδα τῶν Ἁγίων Πάντων, νηστειάν, τὴν ὁποίαν ἢ παράνομος εἰσαγωγὴ τοῦ Νέου Ἐορτολογίου κατήργησεν ἐνίστε τελείως.

Νηστεία Ἁγίων Ἀποστόλων: μὴδὲν ἄλλοτε μίαν ἡμέραν, ἄλλοτε δύο. Ἐφέτος εἶναι τέσσαρες ἡμέραι.

* * *

Ἄλλὰ μήπως καὶ οἱ λεγόμενοι Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Παλαιοημερολογῖται εἶναι ἀπηλλαγμένοι ἀναθεμάτων;

Εἶναι παραβάται καὶ καταφρονηταὶ τῆς πρώτης Παραδόσεως: τῆς μεγάλης ἐντολῆς τῆς Ἀγάπης.

Τὴν ἐντολὴν τῆς Ἀγάπης τὴν κατεφρόνησαν, τὴν ἠθέτησαν, τὴν ἀπέβαλον, ἀλληλο-μισοῦνται, ἀλληλο-δάκνονται, ἀλληλο-δέρονται.

Ἀναβαπτίζουσι καὶ ἀναμυρώνουσι πολλοὺς, βαπτισθέντας εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Νεοημερολογίτας.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δέχεται ἀκόμη καὶ τοὺς αἰρετικούς, ὅσοι ἔχουν βαπτισθῆ εἰς τὸ Ὁρθόδοξον Βάπτισμα: ἀναμυρώνει τοὺς ἀρνηθέντας τὸν Χριστὸν ἢ τὸ Βάπτισμα, δὲν τοὺς ἀναβαπτίζει.

Τινὲς ζηλωταὶ Παλαιοημερολογῖται πιστεύουσι καὶ φρονοῦσι, ὅτι τὰ Μυστή-

ρια χωρὶς τὸ Ἡμερολόγιον εἶναι ἄκυρα καὶ ὅτι, χωρὶς Ἡμερολόγιον, δὲν ὑπάρχει σωτηρία.

Μεγαλυτέρα αἴρεσις ἀπὸ αὐτὴν δὲν ὑπάρχει!!!

* * *

Ἄγαπητέ μοι π. Δημήτριε·

Ἐπὶ 40 ἔτη παρεκάλουν καὶ παρακαλῶ τὸν Θεὸν νὰ παύσῃ τὴν φοβερὰν τρικυμίαν, τὸν φοβερὸν κλύδωνα τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰρηνεύσῃ Αὐτὴν καὶ ἦκουσα νύκτα τινὰ φωνὴν ἀοράτως, λέγουσαν:

«**Πρὸς τοὺς σκολιοὺς σκολιὰς ὁδοὺς ὁ Θεὸς ἐξαποστέλλει.**

[πρὸβλ. Παροιμ. κα' 8: Ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει οἱ διεστραμμένοι καὶ μὴ εὐθεῖς ἄνθρωποι νὰ περιπλέκωνται εἰς ἀδιεξόδους καὶ καταστρεπτικὰς ὁδοὺς].

Εἶμαι τεθλιμμένος, ἀπογοητευμένος, θρηνώ καὶ ὀδύρομαι καὶ οὐδὲν ἄλλο λέγω, ὡς ὀλιγόπιστος, εἰ μὴ τὴν τοῦ Πέτρου φθέγγομαι φωνήν: «**Ἐπιστάτα, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα!**» [πρὸβλ. Λουκ. η' 24]· σῶσον ἡμᾶς, Κύριε, ἐκ τῆς παρούσης γενεᾶς τῆς σκολιᾶς, τῆς διεστραμμένης, τῆς διεφθαρμένης, μιαρᾶς, τῆς αἰσχρᾶς καὶ πονηρᾶς.

Ἄς μὴ ἀπελπίζώμεθα ὁμως τελείως, ἀλλὰ ἄς ἐξακολουθώμεν νὰ φωνάζωμεν ὡς ὁ Πέτρος: «**Ἐπιστάτα, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα!**», καὶ ἄς ἐλπίζωμεν, ὅτι ὡς Συμπαθὴς, Εὐσπλαγχνος καὶ Ἐλεῆμων θὰ ἐκτείνῃ, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ εἰς ἡμᾶς τὴν χεῖρα καὶ θὰ μᾶς εἴπῃ: «**Ὀλιγόπιστοι, εἰς τί ἐδιεσάσατε;**» [πρὸβλ. Ματθ. ιδ' 31].

Εὐχου καὶ προσεύχου καὶ ὑπερεύχου νὰ φωτίσῃ ὁ Οὐράνιος Πατὴρ τοὺς Ἄρχοντας τῆς Ἐκκλησίας νὰ παύσουν νὰ ἀλληλο-δάκνονται, διὰ νὰ μὴ ἀναλωθῶσιν [ὑπ' ἀλλήλων], ἀλλὰ νὰ εἰρηνεύσωσιν ἑαυτοὺς καὶ τὴν Ἐκκλησίαν νὰ ἐπαναφέρουν εἰς τὸ Πάτριον Ὁρθόδοξον Ἡμερολόγιον καὶ γίνῃ πάλιν μία Ἐκκλησία.

.....

Μετὰ τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφικῆς ἀγάπης
† Ἀρχιμανδρίτης Φιλόθεος Ζερβάκος

Στατιστική Ἀναφορὰ γιὰ τὸ ἔτος 2004

Α. Περιγραφή τοῦ Δικτυακοῦ Τόπου («Ἴστοσελίδος»)

Ὁ Δικτυακός Τόπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων (<http://www.synodinresistance.gr>) ἐγκαινιάσθηκε τὸν Ἰανουάριο τοῦ 2003 (23.01.2003), στὴν ἐλληνικὴ γλῶσσα. Τὸ ἔτος 2004 διήνυσε τὸ δεύτερο ἔτος λειτουργίας του.

Ἀπὸ τὴν 1η Ἰανουαρίου 2004 προσετέθησαν κείμενα καὶ στὴν ἀγγλικὴ γλῶσσα, ὠρισμένα μάλιστα καὶ στὴν ρωσικὴ.

Κατὰ τὴν 1η Ἰανουαρίου 2005, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ διοικητικὰ στοιχεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν διαφόρων Μητροπόλεων - Ἐπισκοπῶν - Ἱεραποστολικῶν περιοχῶν, ὁ Δικτυακός Τόπος περιλαμβάνει πλῆθος κειμένων (σὲ μορφή pdf, δηλαδὴ πολυτονικά, σελιδοποιημένα, μὲ σχέδια καὶ φωτογραφίες), καὶ συγκεκριμένα:

1. Στὴν ἐνότητα **Διοίκησης** (Εἰδήσεις τῆς Συνόδου, Ἐγκύκλιοι, Ἐπιστολές, Ἀπαντήσεις, Ἀνακοινώσεις, Σχόλια, Συνεντεύξεις κλπ.): 39 κείμενα στὰ ἐλληνικά, 23 στὰ ἀγγλικά καὶ 4 στὰ ρωσικά.

2. Στὴν ἐνότητα **Χρονικά** (Εἰδήσεις καὶ Χρονικά τῶν διαφόρων Μητροπόλεων-Ἐπισκοπῶν-Ἱεραποστολικῶν περιοχῶν): 139 κείμενα στὰ ἐλληνικά καὶ 62 στὰ ἀγγλικά.

3. Στὴν ἐνότητα **Θεολογία** (Ἐκκλησιολογικά, Ἱστορικά, Ἑορτολογικά, Λειτουργικά, Ἀγιολογικά, Εἰκονολογικά, Πνευματικά, Ἐποικοδομητικά κλπ.): 205 κείμενα στὰ ἐλληνικά, 68 στὰ ἀγγλικά καὶ 10 στὰ ρωσικά.

Σημειωτέον, ὅτι μερικὰ ἀπὸ τὰ κείμενα αὐτὰ εἶναι πρωτότυπα, δηλαδὴ ἡ πρώτη παρουσία τους ἔγινε στὴν «Ἴστοσελίδα». Πολλὰ δὲ ἐκ τούτων ἀποτελοῦν ὁλόκληρα βιβλία.

4. Στὴν ἐνότητα **Ἐκδόσεις** (Περιοδικὰ καὶ Βιβλία): 22 περιοδικὰ καὶ βιβλία στὰ ἐλληνικά («Ἄγιος Κυπριανός», «Ὁρθόδοξος Ἐνστασις καὶ Μαρτυρία»), 8 στὰ ἀγγλικά («Orthodox Tradition») καὶ 2 στὰ ρωσικά.

• Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριο τοῦ 2005, στὴν τελευταία αὐτὴν ἐνότητα ἔχουν προστεθῆ καὶ ἀρχεῖα ἤχου. Ἦδη ὁ ἐπισκέπτης εἶναι δυνατὸν νὰ ἀκούσῃ τὰ ἑξῆς:

α. Ὁμιλίεσ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ.

β. Ἐκκλησιαστικὴ Μουσικὴ.

γ. Παραδοσιακὴ Μουσικὴ.

δ. Τὴν ἑβδομαδιαία ραδιοφωνικὴ ἐκπομπὴ «Φῶς Ἰλαρόν», ἡ ὁποία περιλαμβάνει τὴν Ὁμιλίαν τῆς ἐκάστοτε Κυριακῆς, διανθισμένην μὲ ἐκκλησιαστικὴ καὶ παραδοσιακὴ μουσικὴ.

ε. Προσεχῶς θὰ προστεθοῦν καὶ Ὁμιλίεσ γιὰ τὸν Οἰκουμενισμό (ἀπὸ τὶς Ἐκδηλώσεις τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας).

Β. Στατιστικὰ Ἐπισκεψιμότητος

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 2004, ἐπραγματοποιήθησαν περισσότερες ἀπὸ →

32.500 επισκέψεις στον Δικτυακό Τόπο της Ίεράς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων.

Ἐγιναν επισκέψεις σὲ περισσότερες ἀπὸ 105.000 «ἰστοσελίδες» (κάθε «ἰστοσελίδα» ἀντιστοιχεῖ σὲ μία ὑπο-ενότητα καὶ περιλαμβάνει ἕως καὶ δεκάδες κείμενα σὲ μορφή pdf).

Κατὰ μέσον ὄρον, περισσότεροι τοῦ ἐνὸς στοὺς τέσσερις ἐπισκέπτες παραμένουν στὸν Δικτυακὸ Τόπο τουλάχιστον 30 λεπτὰ τῆς ὥρας.

Ἀναλυτικά, οἱ ἐπισκέψεις ἀνὰ μῆνα γιὰ τὸ ἔτος 2004 ἔχουν ὡς ἐξῆς:

Μῆνας	Ἐπισκέψεις	Σελίδες
Ἰανουάριος	1.900	7.000
Φεβρουάριος	1.900	7.000
Μάρτιος	1.972	8.006
Ἀπρίλιος	1.868	6.937
Μάϊος	2.109	7.789
Ἰούνιος	2.288	8.481
Ἰούλιος	2.330	7.025
Αὐγουστος	3.045	11.195
Σεπτέμβριος	4.165	12.210
Ὀκτώβριος	3.739	9.078
Νοέμβριος	3.264	9.110
Δεκέμβριος	3.977	11.387
Σύνολον	32.557	105.218

Οἱ χῶρες προελεύσεως τῶν ἐπισκεπτῶν εἶναι ἀδύνατον θεβαίως νὰ εἶναι ὅλες γνωστές. Περιλαμβάνονται ὅμως σὲ αὐτὲς τουλάχιστον οἱ ἐξῆς:

– **Εὐρώπη:** Ἑλλάδα, Κύπρος, Γαλλία, Ἀγγλία, Γερμανία, Σουηδία, Νορβηγία, Φινλανδία, Δανία, Πολωνία, Οὐγγαρία, Τσεχία, Ἑλβετία, Βέλγιο, Ὁλλανδία, Λουξεμβούργο, Ἰταλία, Ἰσπανία, Σλοβακία, Σλοβενία, Ρουμανία, Βουλγαρία, Σερβία, Ρωσία, Κροατία, Οὐκρανία, Μολδαβία, Αὐστρία, Μάλτα, Πορτογαλία, Λιθουανία, Ἑσθονία, Ἰρλανδία.

– **Β. Ἀμερική:** Η.Π.Α., Καναδάς, Πόρτο Ρίκο, Κούβα, Ὁλλανδικὲς Ἀντίλλες, Δομινικανὴ Δημοκρατία, Κόστα Ρίκα.

– **Ν. καὶ Κ. Ἀμερική:** Βραζιλία, Ἀργεντινὴ, Μεξικό, Χιλί.

– **Ἀσία καὶ Μέση Ἀνατολή:** Ἰαπωνία, Ταϊλάνδη, Μαλαισία, Πακιστάν, Σιγκαπούρη, Ἰσραήλ, Τουρκία.

– **Ἀφρική:** Αἴγυπτος, Ν. Ἀφρική.

– **Ὠκεανία:** Αὐστραλία, Νέα Ζηλανδία, Μικρονησία.

• Σημειωτέον, ὅτι πολλὲς ἐπισκέψεις γίνονται ἀπὸ Πανεπιστήμια καὶ Σχολὲς τῆς ἡμεδαπῆς καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς. Γιὰ παράδειγμα, μόνο κατὰ τὸ τελευταῖο τετράμηνο, ἔγιναν 132 ἐπισκέψεις ἀπὸ Πανεπιστήμια τῶν Η.Π.Α. □

Ὅρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολὴ γὰρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καγὼ ὁ τάλας, δεδοικὼς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Οα. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

Ἡμερολογιακὸ Ζήτημα ἢ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ;

Κριτικὴ ἀναφορὰ σὲ τρία ἄρθρα τοῦ γέροντος Θεοκλήτου Διονυσίου

Χάριτι Θεοῦ, τὸ ἕκτο ἄρθρο (5') τῆς κριτικῆς μας, τὸ ὁποῖο ἔχει καταχωρισθῆ ἰσὴν Ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων (<http://www.synodin-resistance.gr>), περιλαμβάνει 37 σελίδες (κείμενο: σελίδες 27 - παραπομπές 1-91: σελίδες 10) καὶ τὶς ἐξῆς τρεῖς ἐνότητες: «**γ. Ἀγιομάχος-Ἐκκλησιολόγος-Θεολόγος**», «**δ. Ὁ ἡσυχαστὴς γ.Θ.Δ. φιλο-οικουμενιστὴς**», «**ε. Ἡ θεοκλήτειος ἐπιλεκτικὴ μέθοδος**».

Παραθέτομε τὴν κατακλείδα τοῦ πολὺ ἐνδιαφέροντος ἄρθρου 5'.

* * *

Πρὸ δύο ἐτῶν, οἱ ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενισταί, «**ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑκατονταετίας ἀπὸ τῆς ἐξαπολύσεως τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου τοῦ ἔτους 1902 ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ΄**», ἐξήρασαν μὲ εἰδικὸ «**Ἐπιστημονικὸ Συμπόσιο**» (Σαμπεζῦ Γενεύης, 15-16.11.2002) τὴν πρωτοποριακὴ καὶ «**καθοριστικὴ συμβολὴ τῶν Πατριαρχικῶν καὶ Συνοδικῶν Ἐγκυκλίων (1902, 1904, 1920)**» «**διὰ τὴν γέννησιν τῆς συγχρόνου Οἰκουμενικῆς Κινήσεως**», ὑπεγράμμισαν δὲ μὲ ἔμφασι, ὅτι εἰδικὰ ἡ Ἐγκύκλιος τοῦ 1902

«**ὑπῆρξε ἡ καταστατικὴ ἀρχὴ τῆς συγχρόνου Οἰκουμενικῆς Κινήσεως γιὰ τὴν ἐνότητα τῶν χριστιανῶν**» καὶ «**ἐνέπνευσε τὴν Πατριαρχικὴν Ἐγκύκλιο τοῦ 1920, ἡ ὁποία δικαίως θεωρεῖται ἡ ἐπίσημη ὀρθόδοξη πρόταση γιὰ τὴν Οἰκουμενικὴ Κίνηση**».

– **Καὶ** ἐνῶ ἀρκετὰ ἐνωρὶς ἡ Ἐγκύκλιος τοῦ 1902 εἶχε χαρακτηρισθῆ ὡς «**πρόδρομος οἰονεὶ τῆς οἰκουμενικῆς ἐκκλησιαστικῆς κινήσεως**» καὶ ὅτι «**κυριῶς διὰ**» τῶν Ἐγκυκλίων 1902-1904 «**κατήρξατο ἡ Οἰκουμενικὴ Κίνησης**»

– **ἐνῶ** δὲ θὰ ἀνέμενε πᾶς τις εὐσεβῆς, ὅτι ὁ γ.Θ.Δ. θὰ ἀφιέρωνε ἐπὶ τῇ ἀποφράδι αὐτῇ 100ετία ἓνα πλήρες καὶ συστηματικὸ βιβλίον κατὰ τοῦ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ

– **αἰφνιδίως**, ὁ λόγιος ἡσυχαστὴς δημοσιεύει τὴν **αὐτο-βιογραφία** του (!), μέσῳ τῆς ὁποίας ἀποδεικνύεται σαφέστατα **ψυχαναγκαστικὸς** μὲ τὴν **ὑστεροφημία** του (ἡ παρουσία τοῦ **αὐτο-αναφορικοῦ ἐγώ**, ὅπως πάντοτε, εἶναι πληθωρική...), ἐν συνεχείᾳ δὲ στρέφεται λάβρος ἐναντίον τῶν ζηλωτῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν συλλήβδην, τόσο μὲ τὰ διάτρητα ἄρθρα του στὸν τύπο, ὅσο καὶ μὲ ἓνα εἰδικὸ βιβλίον, τὰ ὁποῖα ἀφήνουν αὐτὸν **πλήρως ἐκτεθειμένο** ὀλίγον προτοῦ νὰ διαβῆ τὸ κατῶφλι τῆς ζωῆς καὶ νὰ παραστῆ ἐνώπιον τοῦ φοβεροῦ Κριτηρίου... →

Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἰωακείμ Γ' (1878-1884, 1901-1912). Μὲ τὴν Ἐγκύκλιο τοῦ 1902, διὰ τῆς ὁποίας, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἐξαγακτήρισε τὸν Παπικὸ καὶ τὸν Προτεσταντισμὸ, ὡς «μεγάλας τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀναδενδράδας», ετοίμασε τὸ ἔδαφος γιὰ τὴν Ἐγκύκλιο τοῦ 1920.

Ἐν κατακλείδι, δὲν περιποιοῦν τιμὴν στὸν **γ.Θ.Δ.**, παλαίμαχον ἠσυχαστὴ τοῦ Ἁθῶνος, τόσο οἱ ἀπόψεις του ὅσο καὶ ἡ στάσις του ἔναντι τοῦ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὅταν μάλιστα ἀναλογισθῆ κανεῖς, ὅτι στὸ πρόσφατο **Διορθόδοξο Θεολογικὸ Συνέδριο** (Θεσσαλονίκη, 20-24.9.2004, ἐξήντα-60 Εἰσηγηταί), διεκηρύχθη ὅ,τι ἀνεμνετο νὰ ἀκουσθῆ ἀπὸ τὴν λογιότητά του, δηλαδὴ ἡ ὄντως τραγικὴ ἀλήθεια, ὅτι

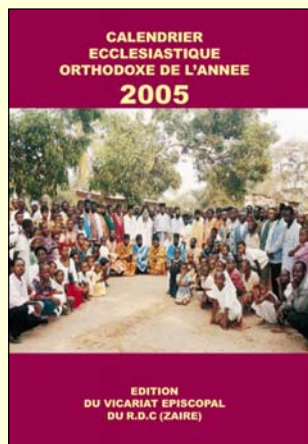
«Ἡ ΙΔΙΑ Ἡ ΠΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ στὸ "Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν" καὶ στοὺς θεολογικοὺς διαλόγους μὲ τοὺς αἰρετικοὺς Παπικοὺς, Προτεστάντες καὶ Μονοφυσίτες, ΣΥΝΙΣΤΑ ἈΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ἐξίσωση καὶ ἐξομοίωση τῆς Μιάς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, μὲ τὶς αἱρέσεις καὶ τὰ σχίσματα. Εἶναι, ὅπως ἐλέχθη, Ἡ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΙΡΕΣΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ».

Νέα ἔκδοσις γιὰ τὴν Ἱεραποστολὴ στὸ Κονγκό

ἽΟρθόδοξον Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 2005

• Σχήμα: 12 x 16,5 • Σελίδες: 64 • Ἐξώφυλλο: τετραχρωμία • Ἐσωτερικό: Διχρωμία

Μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, ἐξεδόθη στὴν γαλλικὴ γλῶσσα τὸ Ἐγκόλπιο Ἡμερολόγιο τοῦ 2005 γιὰ τὴν Ἱεραποστολὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων στὸ Κονγκό τῆς Κ. Ἀφρικῆς.

Περιλαμβάνει: • Ἐγκύκλιο τοῦ νέου ἔτους • Ἐορτοδρόμιο πλήρες, μὲ ἔνδειξι τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Εὐαγγελικῶν Ἀναγνωσμάτων ὅλων τῶν ἡμερῶν τοῦ ἔτους • Νηστειοδρόμιο • Περιληπτικὴ παρουσίασι τῆς διοικητικῆς ὀργανώσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μὲ ἔμφασι στὶς Ἱεραποστολικὲς Κοινότητες Αὐτῆς ἀνὰ τὸν κόσμον.

Ἡ ἐπιμελημένη καὶ προσεγμένη αὐτὴ ἔκδοσις τῆς Ἀρχιερατικῆς Περιφερείας τοῦ Κονγκό κοσμεῖται μὲ ἀρκετὲς φωτογραφίες ἀπὸ τὴν ποιμαντικὴ ἐπίσκεψι τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου στὴν ἐκεῖ Ἱεραποστολὴ μας τὸ καλοκαίρι τοῦ 2004.

Ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ ἠλεκτρονικὴ σελιδοποίηση εἶναι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.

Ἀνακοίνωσις

Ἡ Ραδιοφωνικὴ Ἐκπομπὴ «Φῶς Ἰλαρόν», τὴν ὁποίαν -ὅπως ἀνακοινώσαμε στὸ προηγούμενο τεύχος τοῦ περιοδικοῦ μας- ἐπιμελεῖται ἡ Ἱερὰ Μονὴ μας καὶ περιλαμβάνει Ὁμιλίαι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου καὶ Καθηγουμένου μας κ. Κυπριανοῦ, διανθισμένες μὲ ἐκκλησιαστικούς ὕμνους καὶ ἄλλα παραδοσιακὰ μελωδήματα, ἀκούγεται

– **στὴν Κεντρικὴ καὶ Δυτικὴ Πελοπόννησο, Δυτικὴ Στερεά, Ἑλλάνησα καὶ Ἡπειρο** στοὺς 107 καὶ στοὺς 91.35 Μεγακύκλους τῶν FM **κάθε Σάββατο ἀπόγευμα στὶς 17.00'** καὶ ὄχι Τετάρτη καὶ Πέμπτη, ὅπως εἶχε ἀνακοινωθῆ προηγουμένως.

• Οἱ ὥρες μεταδόσεως τῆς ἐκπομπῆς γιὰ τὶς ὑπόλοιπες περιοχὲς τῆς Ἑλλάδος ἰσχύουν ὅπως ἀνεκοινώθησαν.

Ἐνισχύσατε τὴν ἀνάγεσιν τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης!...

• Ἐμβάσματα ἀποστέλλονται μὲ ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴ στὴν διεύθυνσι:
Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 - ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 133 10, ΕΛΛΑΣ,

• ἢ κατατίθενται στοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς λογαριασμῶν μας στὶς Τράπεζες:

ΕΘΝΙΚΗ: 074-29600013, ALPHA: 105-00-2002-015587, ΑΓΡΟΤΙΚΗ: 03203002011-68,

EUROBANK: 0026-0273-95-0100391131, καὶ NOVABANK: 0002928036.

Ὁ δαίμων τῆς ἀνυπακοῆς ἐπιφέρει μεγάλη δεινὰ

Ἀπὸ τὸν Βίο τοῦ Ἁγίου Πέτρου τῆς Ἀτρώας τοῦ Θαυματουργοῦ*
(Θ' αἰών, μῆμη: 3η Ἰανουαρίου)

Μία ἡμέρα ὁ Ἅγιος ἔστειλε ἕναν Ἀδελφὸ μὲ μιὰ παραγγελία. Τοῦ συνέστησε νὰ μὴ σταματήσει στὶς θέρμες, οἱ ὁποῖες βρισκόνταν στὸν δρόμο του. Τοῦ ἀπαγόρευσε ρητῶς ὄχι μόνον νὰ μὴ μπῆ ἐκεῖ, ἀλλὰ οὔτε καὶ νὰ πλησιάσει.

Ὁ Ἀδελφὸς μπῆκε καὶ πῆρε ἐκεῖ ἡσυχὰ τὸ μᾶνιο του.

Πέρασε ἕνας σημαντικὸς καιρὸς, κατόπιν ξαφνικὰ δίχως νὰ γνωρίζη κανεὶς γιατί, ὅλο του τὸ σῶμα σκεπάσθηκε ἀπὸ λέπρα.

Ὁ Ἅγιος Πέτρος τὸ ἄλειψε μὲ τὸ Ἅγιο Μῦρο καὶ ἔκαμε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ ἐπάνω του. Ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προσευχῆς του ὑπῆρξε ἀρνητικὸ.

– Τί ἔκαμες λοιπόν, παιδί μου, γιὰ νὰ μοῦ εἶναι ἀδύνατο νὰ σὲ θεραπεύσω; Μήπως δὲν ἔχεις ἐξομολογηθῆ κανένα ἀμάρτημα ποῦ ἔκαμες;

Ὁ Ἀδελφός, ὁ ὁποῖος εἶχε λησμονήσει τὴν παλῆά του παρακοή, ἀπήν-

τησε ὅτι ἡ συνείδησί του δὲν τὸν κατηγοροῦσε γιὰ τίποτα. Ὁ Ἅγιος ἀνήσυχος πολὺ, προσευχήθηκε ἀρεκετὰ γι' αὐτὸν τὸν δυστυχῆ Μοναχό. Τέλος μιὰ ἡμέρα, καθὼς προσευχόταν στὸ κελλί του, διέκρινε ἕνα παιδί ἀποτρόπαιο, βρώμικο, ξεσχισμένο, ποῦ ἔλεγε:

– Τί ὑπάρχει μετὰξὺ μας, κακὲ Γέροντα, γιὰ νὰ μὲ καταδιώκης παντοῦ, καὶ ἰδιαίτερος ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ νέου αὐτοῦ, ποῦ τὸ κάλυψα μὲ λέπρα, ἀφοῦ σὲ παρήκουσε παίροντας ἕνα μᾶνιο στὶς θέρμες ποῦ βρισκόνταν στὸ δρόμο του;

Ὁ Γέροντας ἐκάλεσε ἀμέσως τὸν Ἀδελφὸ καὶ τοῦ εἶπε:

– Γιατί παιδί μου, δὲν μοῦ γνώρισες ἀκόμη τὸ λάθος σου; Ὁ δαίμων τῆς ἀνυπακοῆς, ὁ ὁποῖος σὲ ἀπάτησε, μὲ πληροφοροῦσε, ὅτι ἔγινες λεπρός, γιατί ἀθέτησες τὶς ἐντολές μου.

Ὁ Ἀδελφὸς ξαναθυμῆθηκε, ἐξομολογήθηκε καὶ θεραπεύθηκε...

(*) *Bernardin Menthon, Τὰ Μοναστήρια καὶ οἱ Ἅγιοι τοῦ Ὀλύμπου τῆς Βιθυνίας, σελ. 154, μεταφρ. Ναταλίας Βασιλοπούλου, ἐκδ. «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 1980.*

■ Νέα μνημειώδης έκδοσις τῆς Ἀδελφότητός μας

Ἱερὰ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Ἐνδόξων Μαρτύρων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης

• Τετραχρωμία • 128 σελίδες • 22 × 30 ἐκ. •

• Ἐξώφυλλο: σκληρό, χρυσοτυπία •

• **Χάριτι** τοῦ Θεοῦ, ἡ Μοναστική Ἀδελφότης μας ἐξέδωσε προσφάτως, Δεκέμβριος 2004, ἅπαντα τὰ Ὑμνογραφικὰ πρὸς τιμὴν τῶν Ἁγίων Προστατῶν καὶ Ἐφόρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.

• **Ἡ ὄντως** μνημειώδης αὕτη έκδοσις ἐπραγματοποιήθη ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 1700 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ ἐνδόξου Μαρτυρίου τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης (304-2004), ἀποτελεῖ δὲ συνέχεια καὶ ὁλοκλήρωσι τοῦ εὐσεβοῦς ὁράματός μας γιὰ τὸ ἐπετειακὸ 2004, μετὰ καὶ τὸ ἐπίσης μνημειώδες καὶ ἐπετειακὸ Λεύκωμά μας: «**Κλίμαξ πρὸς Οὐρανόν**», τὸ ὁποῖο ἐπαρουσιάσαμε στὸ προηγούμενο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας.

• **Στίξ** 128 σελίδες, σχήματος Α4, τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ τόμου, ὅπου ἡ ἐκκλησιαστικὴ φιλοκαλία ἀμιλλᾶται διακριτικὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ποίησιν, περιέχονται τὰ ἑξῆς:

• Προλογικὸ Σημείωμα (σελ. 13-14) • Μικρὸς Ἑσπερινὸς (σελ. 19-20) • Μέγας Ἑσπερινὸς (σελ. 21-26) • Ὁρθρος (σελ. 27-36) • Πολυέλεος, ἦτοι Ἐκλογὴ (σελ. 37-39) • Οἴκοι Εἰκοσιτέσσαρες - «Χαιρετισμοὶ» (σελ. 43-49) • Ἱερὰ Παράκλησις (σελ. 53-67) • Ἀκολουθία Ἀγιασμοῦ διὰ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης (σελ. 71-85) • Εὐχὴ κατὰ τῆς Μαγείας τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ (σελ. 89-92) • Μουσικὸν Παράρτημα ὑπὸ Γέροντος Δοσιθεοῦ Μοναχοῦ Κατουνακιώτου, † 1991 (σελ. 97-127).

• **Ἄπαντα** τὰ Ὑμνογραφικὰ εἶναι ἔργα τοῦ ἀειμνήστου Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννίτου († 1991), ποιηθέντα ἐξ ὑπαρχῆς ὑπ' αὐτοῦ, κατόπιν ἐιδικῆς παραγγελίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1976Ϟ (ἡ Ἐκλογὴ: ἐν ἔτει 1986Ϟ).

• **Ἡ ἐπιμέλεια** καὶ ἠλεκτρονικὴ ἐπεξεργασία, τὰ διακοσμητικὰ καὶ γραμμικὰ σχέδια εἶναι ἅπαντα καρπὸς πολύμοχθος, χάριτι Θεοῦ, τῆς Ἀδελφότητός μας.

• **Τιμᾶται:** € 15.

⊙ Γιὰ παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 13310
Τηλ.: 210 2411380, 210 2411316, Fax: 210 2411080, E-mail: Kyprianos@hol.gr
καὶ Βιβλιοπωλεῖο «ΝΕΟ ΘΑΒΩΡ», Χαλκοκονδύλη 46, Ἀθήνα, Τηλ./Fax: 210 5227096.

